

ΟΛΚΑΣ

ΤΩΝ ΘΕΛΟΝΤΩΝ ΣΩΘΗΝΑΙ

ΤΕΥΧΟΣ 41 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2018
ΕΤΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΡΟΥ, ΚΑΛΥΜΝΟΥ ΚΑΙ ΑΣΤΥΠΑΛΛΙΑΣ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ ΣΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ

Μέ την καθιερωμένη εκκλησιαστική τάξη εορτάσθηκε την 1η Σεπτεμβρίου 2018 στο Φανάρι η άρχή του νέου Έκκλησιαστικού Έτους, ή Σύναξις της Παναγίας της Παμμακαρίστου, ή εικών της οποίας από αιώνες είναι αποθησαυρισμένη στον Πατριαρχικό Ναό, και ή Ημέρα Προστασίας του Φυσικού Περιβάλλοντος.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος χοροστάτησε στην Θεία Λειτουργία, πού τελέστηκε στον Πατριαρχικό Ναό του

Αγίου Γεωργίου, στο τέλος της οποίας ο Πατριάρχης ανέγνωσε τη νενομισμένη Εύχή και Πράξη της Ίνδικτιώνος και άκολούθως την υπέγραψε, όπως και οι συγχοροστατήσαντες αρχιερείς του Οικουμενικού Πατριαρχείου προσερχόμενοι κατά τά πρεσβεία.

Άξίζει νά σημειωθεί ότι ή ύπογραφή του κώδικα της Ίνδικτιού είναι μία από τίς

παλαιότερες παραδόσεις του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, πού καταγράφεται από τον τέταρτο μ.Χ αιώνα. ☩

Η ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΕΠΙ ΤΗ ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ

† ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩΙ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ, ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ ΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΚΤΙΣΕΩΣ
ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ,

Συνεπληρώθησαν ἤδη εικοσιεννέα ἔτη ἀπό τῆς καθιερώσεως ὑπό τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τῆς ἐορτῆς τῆς Ἰνδίκτου ὡς «Ἡμέρας Προστασίας τοῦ περιβάλλοντος». Καθ' ὅλον αὐτό τό διάστημα τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ὑπῆρξεν ἐμπνευστής καί πρωταγωνιστής ποικίλων δράσεων, αἱ ὁποῖαι ἐκαρποφόρησαν πλουσίως καί ἀνέδειξαν τό οἰκολογικόν πνευματικόν δυναμικόν τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν παραδόσεως.

Αἱ οἰκολογικαί πρωτοβουλία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀπετέλεσαν ἔναυσμα διά τήν θεολογίαν, διά νά ἀναδείξῃ τās οἰκοφιλικάς ἀρχάς τῆς χριστιανικῆς ἀνθρωπολογίας καί κοσμολογίας καί νά προβάλῃ τήν ἀλήθειαν ὅτι οὐδέν ὄραμα διά τήν πορείαν τῆς ἀνθρωπότητος ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἔχει ἀξίαν, ἐάν δέν περιλαμβάνῃ καί τήν προσδοκίαν ἐνός κόσμου, ὁ ὁποῖος θά λειτουργῇ ὡς πραγματικός «οἶκος» τοῦ ἀνθρώπου, εἰς μίαν ἐποχήν κατά τήν ὁποίαν ἡ συνεχῶς διογκουμένη ἀπειλή κατά τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος κυοφορεῖ μίαν παγκόσμιον οἰκολογικήν καταστροφήν. Ἡ ἐξέλιξις αὕτη εἶναι ἡ συνέπεια μιᾶς συγκεκριμένης ἐπιλογῆς τρόπου οἰκονομικῆς, τεχνολογικῆς καί κοινωνικῆς ἀναπτύξεως, ἡ ὁποία δέν σέβεται οὔτε τήν ἀξίαν τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, οὔτε τήν ἱερότητα τῆς φύσεως. Εἶναι ἀδύνατον νά ἐνδιαφερώ-

μεθα πραγματικῶς διά τό ἀνθρώπινον πρόσωπον καί ταυτοχρόνως νά καταστρέφωμεν τό φυσικόν περιβάλλον, τήν βάσιν τῆς ζωῆς, κατ οὐσίαν δηλαδή νά ὑπονομεύωμεν τό μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος.

Παρά τό γεγονός ὅτι δέν θεωροῦμεν ὀρθόν νά κρίνωμεν τόν νεωτερικόν πολιτισμόν ἐπὶ τῇ βάσει «ἀμαρτολογικῶν κριτηρίων», ἐπιθυμοῦμεν νά ὑπογραμμίσωμεν ὅτι ἡ καταστροφή τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος εἰς τήν ἐποχήν μας συνδέεται μέ τήν ἀλαζονείαν τοῦ ἀνθρώπου ἔναντι τῆς φύσεως καί τήν ἐξουσιαστικήν σχέσιν του πρός αὐτήν, καθώς καί μέ τό εὐδαιμονιστικόν πρότυπον τοῦ «πολλῶν δεῖσθαι» ὡς γενικῆς στάσεως ζωῆς. Ὅσον λανθασμένον εἶναι τό νά πιστεύωμεν ὅτι εἰς τό παρελθόν ὅλα ἦσαν καλλίτερα, τόσον ἄτοπον εἶναι νά κλείωμεν τά ὄμματα ἐνώπιον ὅσων συμβαίνουν σήμερον. Δέν ἀνήκει τό μέλλον εἰς τόν ἀνθρώπον, ὁ ὁποῖος ἀναζητεῖ ἀκαταπαύστως τεχνητάς ἀπολαύσεις καί νέας ἱκανοποιήσεις, ὁ ὁποῖος ζῆ διά τόν ἑαυτόν του καί ἀγνοεῖ τόν πλησίον, εἰς τόν ἀνθρώπον τῆς προκλητικῆς σπατάλης, οὔτε εἰς τόν ἀδικητήν καί ἐκμεταλλευτήν τῶν ἀδυνάτων. Τό μέλλον ἀνήκει εἰς τήν δικαιοσύνην καί τήν ἀγάπην, εἰς τόν μετοχικόν πολιτισμόν τῆς ἀλληλεγγύης καί τοῦ σεβασμοῦ τῆς ἀκεραιότητος τῆς δημιουργίας.

Τοιοῦτον ἦθος καί τοιοῦτος πολιτισμός διασώζεται εἰς τήν θεανθρωπίνην ἐκκλησιαστικήν

παράδοσιν τῆς Ὁρθοδόξιας. Εἰς τὴν μυστηριακὴν καὶ λατρευτικὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας βιοῦται καὶ ἐκφράζεται ἡ εὐχαριστιακὴ θεώρησις, νοσηματοδότησις καὶ χρῆσις τῆς δημιουργίας. Αὐτὴ ἡ σχέσις μὲ τὸν κόσμον εἶναι ἀσύμβατος μὲ κάθε εἶδους ἐσωστρέφειαν καὶ ἀδιαφορίαν διὰ τὴν πλάσιν, μὲ κάθε μορφῆς δυϊσμόν πνεύματος καὶ ὕλης καὶ ὑποτίμησιν τῆς ὑλικῆς πραγματικότητος. Τούναντίον, ἡ εὐχαριστιακὴ ἐμπειρία εὐαισθητοποιεῖ καὶ κινητοποιεῖ τὸν πιστὸν εἰς οἰκοφιλικὴν δρᾶσιν ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ, ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Σύνοδος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ὑπεγράμμισεν ὅτι εἰς τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας «καταφάσκεται ἡ δημιουργία καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐνδυναμώνεται διὰ νὰ λειτουργῆ ὡς οἰκονόμος, φύλαξ καὶ «ιερεὺς» αὐτῆς, προσάγων ταύτην δοξολογικῶς τῷ Δημιουργῷ» (Ἐγκύκλιος, §14). Κάθε εἶδους κατάχρησις καὶ καταστροφή τῆς κτίσεως καὶ ἡ μετατροπὴ τῆς εἰς ἀντικείμενον πρὸς ἐκμετάλλευσιν ἀποτελεῖ διαστρέβλωσιν τοῦ πνεύματος τοῦ χριστιανικοῦ Εὐαγγελίου. Δέν εἶναι διόλου τυχαῖον, ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐχαρακτηρίσθη ὡς ἡ «οἰκολογικὴ μορφὴ» τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐφ' ὅσον εἶναι ἡ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία διέσωσε τὴν Θεῖαν Εὐχαριστίαν ὡς πυρῆνα τῆς ζωῆς τῆς.

Συνεπῶς, ἡ οἰκολογικὴ δραστηριοποίησις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου δέν ἀνεπτύχθη ἀπλῶς ὡς ἀντίδρασις εἰς τὴν σύγχρονον πρωτοφανῆ οἰκολογικὴν κρίσιν, δέν ἐδημιουργήθη ἀπὸ αὐτὴν, ἀλλὰ ἀποτελεῖ ἔκφρασιν τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, προέκτασιν τοῦ εὐχαριστιακοῦ ἤθους εἰς τὴν σχέσιν τοῦ πιστοῦ

μὲ τὴν φύσιν. Αὐτὴ ἡ ἐγγενὴς οἰκολογικὴ συνείδησις τῆς Ἐκκλησίας ἐξεδηλώθη εὐθαρσῶς καὶ εὐστόχως ἐν ὄψει τῶν συγχρόνων ἀπειλῶν κατὰ τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος. Ἡ ζωὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἶναι βιωμένη οἰκολογία, ἔμπρακτος καὶ ἀκατάλυτος σεβασμὸς τῆς κτίσεως. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι γεγονός κοινωνίας, νίκη κατὰ τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου, κατὰ τῆς

αὐτοδικαιώσεως καὶ τοῦ ἀτομοκεντρισμοῦ, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐκπορεύεται ἡ καταστροφὴ τοῦ περιβάλλοντος. Ὁ Ὁρθόδοξος πιστὸς εἶναι ἀδύνατον νὰ παραμένῃ ἀδιάφορος ἐναντι τῆς οἰκολογικῆς κρίσεως. Ἡ μέριμνα καὶ ἡ φροντίς διὰ τὴν πλάσιν εἶναι συνέπεια καὶ ἔκφρασις τῆς πίστεως καὶ τοῦ εὐχαριστιακοῦ ἤθους του.

Εἶναι προφανές ὅτι διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν συμβολὴν εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν οἰκολογικῶν προβλημάτων ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νὰ τὰ γνωρίζῃ καὶ νὰ τὰ μελετᾷ. Γνωρίζομεν ἅπαντες ὅτι ἡ μεγαλύτερα ἀπειλή διὰ τὸ περιβάλλον καὶ τὴν ἀνθρωπότητα εἶναι σήμερον ἡ κλιματικὴ ἀλλαγὴ καὶ αἱ καταστροφικαὶ ἐπιπτώσεις τῆς δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ζωὴν ἐπὶ τῆς γῆς. Αὐτὴ ἡ θεματικὴ ἐκυριάρχησε καὶ κατὰ τὸ ἕνατον οἰκολογικόν Συμπόσιον, τὸ ὁποῖον διωργάνωσε τὸ Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον τὸν παρελθόντα Ἰούνιον εἰς τὰς νήσους τοῦ Σαρωνικοῦ Σπέτες καὶ Ὑδραν, μὲ τίτλον «Γιὰ μιά πιά πράσινη Ἀττικὴ. Διασώζοντας τὸν πλανήτη καὶ προστατεύοντας τοὺς κατοίκους του». Δυστυχῶς, ἡ πρόσφατος καταστροφικὴ πυρκαϊὰ εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ αἱ ἀναμενόμενα συνέπειαι τῆς προκλη-

θείσης μεγάλης περιβαλλοντικής καταστροφής αποτελούν τραγικήν έπιβεβαίωσιν τῶν θέσεων τῶν συνέδρων διά τήν σοβαρότητα τῆς οικολογικῆς ἀπειλῆς.

Τιμώτατοι ἀδελφοί καί προσφιλέστατα τέκνα ἐν Κυρίῳ,

Ὁ οικολογικός πολιτισμός τῆς Ὁρθοδόξιας εἶναι ἡ ὑλοποίησις τοῦ εὐχαριστιακοῦ ὁράματος τῆς δημιουργίας, τό ὅποιον συμπυκνοῦται καί ἐκφράζεται εἰς τήν συνολικήν λειτουργίαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς. Αὐτό εἶναι τό αἰώνιον μήνυμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τό θέμα τῆς οικολογίας. Ἡ Ἐκκλησία λέγει καί κηρύττει «ἀίε ταῦτά» καί «περί τῶν αὐτῶν», συμφώνως καί πρός τά ἀνυπέρβλητα λόγια τοῦ Ἰδρυτοῦ καί κεφαλῆς αὐτῆς: «ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δέ λόγοι μου οὐ μή παρέλθωσι» (Λουκ. κα', 33). Στοιχοῦσα τῷ πνεύματι τούτῳ, ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία καλεῖ τάς ἀνά τήν οἰκουμένην Ἀρχιεπισκοπάς καί Μητροπόλεις αὐτῆς, τάς ἐνορίας καί τάς ἱεράς Μονάς, νά ἀναπτύξουν πρωτοβουλίας καί συντονισμένας δράσεις, προγράμματα περιβαλλοντικῆς εὐαισθητοποιήσεως, νά ὀργανώσουν συνέδρια καί ὁμιλίας, ὥστε οἱ πιστοί νά συνειδητοποιήσουν ὅτι ἡ προστασία τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος εἶναι πνευματική εὐθύνη ἐκάστου ἐξ ἡμῶν. Τό φλέγον θέμα τῆς κλιματικῆς ἀλλαγῆς, τά αἷτια καί αἱ ἐπιπτώσεις του διά τόν πλανήτην καί τήν καθημερινότητα τῶν ἀνθρώπων ἀποτελοῦν εὐκαιρίαν διά προσεγγίσεις καί συζητήσεις ἐπί τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν τῆς θεολογικῆς οικολογίας καί διά συγκεκριμένας πρακτικάς παρεμβάσεις. Εἶναι ζωτικῆς σημασίας νά δοθῇ ἔμφασις εἰς τήν δρᾶσιν εἰς τοπικόν ἐπίπεδον. Ἡ ἐνορία ἀποτελεῖ τό κύτταρον τῆς ἐκκλησιαστικῆς

ζωῆς, χῶρον προσωπικῆς παρουσίας καί μαρτυρίας, ἐπικοινωνίας καί συνεργασίας, λειτουργικήν καί διακονικήν κοινότητα.

Ἰδιαιτέρα μέριμνα πρέπει νά ἐπιδειχθῇ διά τήν ὀργάνωσιν τῆς ἐν Χριστῷ διαπαιδαγωγήσεως τῆς νέας γενεᾶς, ὥστε νά καλλιεργῆται εἰς αὐτήν τό οικολογικόν ἦθος. Ἡ ἐκκλησιαστική κατήχησις πρέπει νά ἐνσταλάξῃ εἰς τήν ψυχὴν τῶν παιδίων καί τῶν νέων τόν σεβασμόν πρός τήν «καλήν λίαν» πλᾶσιν, κίνητρα διά δραστηριοποίησιν εἰς τήν προστασίαν τοῦ περιβάλλοντος καί τήν ἐλευθεροποίησιν ἀλήθειαν τῆς ἀπλότητος, καί τῆς λιτότητος καί τοῦ ἀσκητικοῦ ἦθους, τοῦ μετοχικοῦ τρόπου τοῦ βίου καί τῆς θυσιαστικῆς ἀγάπης. Εἶναι ἀπαραίτητον, οἱ νέοι νά κατανοήσουν τήν εὐθύνην των διά τήν ἐφαρμογήν ἐν τῇ πράξει τῶν οικολογικῶν συνεπειῶν τῆς πίστεώς μας, νά γνωρίσουν καί νά γνωστοποιήσουν τήν καθοριστικήν συμβολήν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου εἰς τήν ὑπόθεσιν τῆς προστασίας τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος.

Περαίνοντες τόν λόγον, εὐχόμεθα πᾶσιν ὑμῖν εὐλογημένον ἐκκλησιαστικόν ἔτος καί δαψιλῆ καρποφορίαν τῶν πνευματικῶν ὑμῶν ἀγώνων, ἐπικαλούμεθα δέ ἐφ' ὑμᾶς τήν ζωηφόρον χάριν καί τό ἀμέτρητον ἔλεος τοῦ πανδώρου Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀρχηγοῦ καί τελειωτοῦ τῆς πίστεως ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς Παναγίας τῆς Παμμακαρίστου, ἧς τήν τιμίαν εἰκόνα, τό σεπτόν κειμήλιον τοῦ Γένους, ἐορτίως, εὐσεβοφρόνως καί ἐν ταπεινώσει σήμερον κατασπαζόμεθα.

βιη' Σεπτεμβρίου α'
† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως
διάπυρος πρός Θεόν εὐχέτης
πάντων ὑμῶν

Η ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

Από 1ης έως 3ης Σεπτεμβρίου 2018 έλαβε χώρα η Σύναξη της Ιεραρχίας των εν ενεργεία Μητροπολιτών και Αρχιεπισκόπων του Οικουμενικού Θρόνου, η οποία συνεκλήθη κατόπιν προσκλήσεως του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ.Βαρθολομαίου, στον Ίερό Ναό Αγίας Τριάδος Σταυροδρομίου Κωνσταντινουπόλεως.

Στή Σύναξη, πού πραγματοποιήθηκε υπό την προεδρία του Πατριάρχου, μετείχαν περισσότεροι από εκατό Ίεράρχες, από την Έδρα του και όλόκληρη την οικουμένη, και συζητήθηκαν θέματα του Οικουμε-

νικού Πατριαρχείου και διορθοδόξου ένδιαφέροντος.

Στήν έναρκτήρια όμιλία του, ό Παναγιώτατος, έπεσήμανε, μεταξύ άλλων, ότι «κατά καιρούς αντιμετωπίζομεν δυσκολίας και πειρασμούς, και τούτο έπειδή λευανθασμένως τινές νομίζουσιν ότι δύνανται νά αγαπώσι τήν Όρθόδοξον Έκκλησίαν άλλ' ούχι και τό Οικουμενικόν Πατριαρχείον, άγνοούντες ότι αυτό ένσαρκώνει τό γνήσιον έκκλησιαστικόν ήθος τής Όρθοδοξίας».

Στήν Σύναξη παρέστη και ό Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Παΐσιος.

ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ ΓΑΒΡΙΗΛΙΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ Η ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ ΤΗΣ ΧΑΡΑΣ

Ὁ Ἱερός Ναός τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Πανοράματος Θεσσαλονίκης, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου, σέ συνεργασία μὲ πτυχιούχους καὶ φοιτητές διαφόρων σχολῶν τῆς Θεσσαλονίκης, διοργάνωσε Ἡμερίδα μὲ θέμα: «Ἡ Γερόντισσα τῆς χαρᾶς, μοναχὴ Γαβριηλία Παπαγιάννη», τὴν Δευτέρα 17 Σεπτεμβρίου 2018 στό Συνεδριακὸ Κέντρο «Διακονία» (Νικολάου Πλαστήρα 65, Χαριλάου) στήν Θεσσαλονίκη.

Ὁμιλητές στήν ἡμερίδα ἦταν ὁ Μητροπολίτης Ἀργολίδος κ.κ. Νεκτάριος μὲ θέμα: «Ἡ Γερόντισσα Γαβριηλία, μιά χαριτωμένη μοναχὴ».

Ἡ Μοναχὴ Φιλοθέη, Ἡγουμένη τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου «Παναγία τῶν Βρυούλων» μὲ θέμα: «Ἡ Γερόντισσα Γαβριηλία καὶ τὰ σημερινὰ παιδιά».

Ὁ πατέρας Ἐφραίμ Τριανταφυλλόπουλος, Πρωτοσύγκελος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Σιατίστης μὲ θέμα: «Ἡ Γερόντισσα Γαβριηλία μέσα ἀπὸ τὰ ἀποφθέγματά της».

Ὁ πατέρας Χαράλαμπος Παπαδόπουλος (Λίβυος), Κληρικός τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας μὲ θέμα: «Μάθε νὰ ἀφήνεσαι σέ αὐτὸ πού σέ ξεπερνᾷ. Μορφές ἐμπιστοσύνης στό σχέδιο τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὴν Γερόντισσα Γαβριηλία».

Παρόντες μεταξύ ἄλλων ἦταν, ὁ Μητροπολίτης Βρυούλων κ. Παντελεήμων, ὁ Μητροπολίτης Σιατίστης κ. Παῦλος, ὁ **Μητροπολίτης Λέρου-Καλύμνου-Ἄστυπαλαίας κ. Παῖσιος**, καὶ ὁ Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Θεοδώρας Θεσσαλονίκης Ἀρχμ. Βαρνάβας Γιάγκου.

17ῆ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΝΟΡΑΜΑΤΟΣ

Ὁ ἱερός Ναός τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, σὺν τῆς ἀνάβῃ τοῦ Πανοσιολογίου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἀνθίμου καὶ αἰ συνεργασίᾳ μὲ ἐπιτρόπους καὶ ἀσπαστὴς φοιτητὴν σχολῆς τῆς Θεσσαλονίκης, διοργανοῦσι:

ΗΜΕΡΙΔΑ ΜΕ ΘΕΜΑ:
Ἡ Γερόντισσα τῆς χαρᾶς, μοναχὴ Γαβριηλία Παπαγιάννη

ΔΕΥΤΕΡΑ 17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2018 (6 μ.μ.)
Συνεδριακὸ Κέντρο "Διακονία" (Πλαστήρα 65, Χαριλάου)

ΟΜΙΛΗΤΕΣ:
Μητροπολίτης Ἀργολίδος κ.κ. Νεκτάριος
Μοναχὴ Φιλοθέη, Ἡγουμένη τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου «Παναγία τῶν Βρυούλων»
Μητροπολίτης Σιατίστης κ.κ. Παῦλος
Μητροπολίτης Λέρου-Καλύμνου-Ἄστυπαλαίας κ.κ. Παῖσιος
Μητροπολίτης Βρυούλων κ.κ. Παντελεήμων
Πατέρας Χαράλαμπος Παπαδόπουλος (Λίβυος), Κληρικός τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας
Πατέρας Ἐφραίμ Τριανταφυλλόπουλος, Πρωτοσύγκελος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Σιατίστης

ΕΠΙΣΤΕΥΣΕΙΣ:
Τηλεφωνοῦμε: 210 201 400
ἠλεκτρονικῶς: 11 91 20 000
www.orthodoxia.gr
www.orthodoxia.com

Η ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ ΓΑΒΡΙΗΛΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΣΗΜΕΡΙΝΑ ΠΑΙΔΙΑ

(Απόσπασμα από τήν όμιλία τής Μοναχής Φιλοθέης, Ηγουμένης του Ίερου Ήσυχαστηρίου «Παναγία τών Βρυούλων»)

Κάποτε ρώτησαν τόν γέροντα μας, τόν π. Γαβριήλ, ποιό είναι τό μυστικό του και τραβάει τόσα νέα παιδιά. Και εκείνος έφερε ένα πολύ ζωντανό παράδειγμα από τήν μικρασιάτικη γειτονιά του στό Πολύγωνο. Άνάμεσα στό φτωχικό τους δωμάτιο και του γείτονα υπήρχε ένας μικρός χώρος, ένα τετραγωνικό όλο και όλο. Και σ' αυτό τό ένα τετραγωνικό ή κυρά Λένη, ή Μικρασιάτισσα μάνα του είχε βάλει πολλά λουλούδια. Ήλεγε λοιπόν ό π. Γαβριήλ «Άν αγαπάς τά λουλούδια, βρίσκεις χώρο νά τά βάλεις, άκόμη και άν είναι ένα τετραγωνικό μόνο ό χώρος πού έχεις. Άν αγαπάς τά παιδιά βρίσκεις και τόν τρόπο νά τά πλησιάσεις». Τά πάντα δηλαδή είναι θέμα κινήτρου.

Ή γερόντισσα Γαβριηλία και ό γέροντας μας έμοιαζαν πολύ σ' αυτό. Πονούσαν για τά νέα παιδιά και προσεύχονταν πολύ και αυτό τούς έκανε νά βρίσκουν «τρόπο» νά τά πλησιάσουν. Όσοι ζήσαμε κοντά τους μπορούμε νά διαβεβαιώσουμε ότι αυτό γινόταν άβίαστα.

Ποιά λοιπόν ή σχέση τής γερόντισσας Γαβριηλίας μέ τά νέα παιδιά; Γιατί άκόμη και σήμερα νέοι μέ διαφορετικές άντιλήψεις χείρονται νά διαβάσουν για εκείνη και τήν έπικαλούνται;

Πηγή έμπνευσης

Τό πρώτο πού μπορούμε νά πούμε για τήν γερόντισσα Γαβριηλία ήταν ότι ήταν ένα ζωντανό παράδειγμα αγιότητας ή

ΐδια ή ζωή της. Δέν χρειαζόταν νά σου κάνει κήρυγμα, νά σε ζαλίσει μέ τίς φοβερές της γνώσεις, νά σε πείσει για κάτι.

Όπως έγραφε ή ΐδια σε έναν νέο άνθρωπο: «οί βιβλιοθήκες είναι γεμάτες βιβλία, οι αίθουσες γεμάτες κηρύγματα. Όλα αυτά δέν ώφελούν σε τίποτα. Ό άνθρωπος θέλει νά δει ένα ζωντανό παράδειγμα. Γι αυτό και προσπαθούν οι άνθρωποι νά διαβάζουν τούς βίους τών αγίων και τρέχουν άπ' τήν μία άκρη στην άλλη για νά βρούν έναν άνθρωπο πού τά βάζει σε πράξη».

Ίσχύει αυτό πού λένε οι παλιοί «ό,τι βγαίνει από τήν καρδιά, μπαίνει μέσα στην καρδιά του ανθρώπου».

Άς ξεκινήσω από τήν δική μου προσωπική μαρτυρία. Καταρχήν ή γερόντισσα ήταν ή πρώτη μοναχή πού συνάντησα στην ζωή μου. Ήμουν 19 χρονών, ένα πολύ μοντέρνο παιδί πού μόλις είχα άρχισει νά κάνω τά πρώτα μου βήματα στην εκκλησία δίπλα στον π. Γαβριήλ στό ταπεινό εκκλησάκι του άγ Άνδρέου. Θυμάμαι όταν τήν πρωτοείδα στό εκκλησάκι μας πού τήν είχε καλέσει ό γέροντας μας νά μάς μιλήσει παραμονές τής Άγ. Φιλοθέης, πόση έντύπωση μου έκανε τό φωτεινό και δίχως ρυτίδες πρόσωπό της, παρόλο πού ήταν 91 έτών, και τό πλατύ της χαμόγελο. Θυμάμαι πόσο μέ κέρδισε σαν παιδί αυτή ή εικόνα πού σκέφτηκα μέσα μου «τί ώραία, βρήκα τήν ένορία πού μου ταιριάζει, άν είναι έτσι και ό μοναχισμός τότε «καλόν έστίν ωδε είναι».

Πόσο σημαντικό δηλ. είναι για μάς τούς ρασοφόρους αλλά και για τόν κα-

Ἡ Μοναχὴ Φιλοθέη συζητᾷ με νέα παιδιά γιὰ τὴν Γερόντισσα Γαβριηλία

θένα εἴτε εἶναι μικρός εἴτε μεγάλος, εἴτε λαϊκός εἴτε ὄχι, νὰ φέρει μέσα του καὶ νὰ ἀντανაკλᾷ στό πρόσωπό του τὴν χαρὰ τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ μητέρα τοῦ γέροντα μας τοῦ ἔλεγε: «Γαβριὴλ στό κελί σου νὰ κλαῖς ὅσο θέλεις, στους ἀνθρώπους ὁμως νὰ χαμογελᾷς, τό ἔχουν τόσο ἀνάγκη».

Τό πρῶτο λοιπόν πού συνδέει τὴν γερόντισσα καὶ σήμερα με τοὺς νέους εἶναι ὅτι ἐξακολουθεῖ νὰ ἐμπνέει.

Μία κοπέλα πού εἶχε ἤδη ἀρχίσει νὰ βουλιάζει στήν ἀπελπισία καὶ στήν ἀκηδία ὁμολογεῖ: «Τό πρόσωπο τῆς γερόντισσας με παρηγόρησε, με ξεμπλόκαρε, με γέμισε φῶς τὴν στιγμή πού εἶχα ἀρχίσει νὰ βουλιάζω. Μοῦ ἔδωσε μιά ὠθηση, ἕνα κίνητρο νὰ δεσμευτῶ με κάτι. Εἶχα παραιτηθεῖ καὶ τώρα ξανάνιωσα. Κίνητρο γιὰ ζωή. Ἀπέκτησα αισιοδοξία, ἀλλάξε ὁ τρόπος σκέψης μου».

Γράφει ἕνα σύγχρονο νέο παιδί (ἔτσι ὅπως τὴν γνώρισε ἀπό τὰ βιβλία): «Αὐτό

πού με ἐνθουσίασε στήν γερόντισσα ἦταν ὁ τρόπος πού προσέγγιζε τόν κάθε ἀνθρώπο ἀλλά πολύ περισσότερο μοῦ τράβηξε τὴν προσοχή τό πῶς καταδεχόταν τοὺς νέους παρά τὴν ἐξωτερική τους ἐμφάνιση καὶ παρά τίς ἀμαρτίες πού εἶχαν κάνει».

Ἡ γερόντισσα τῶν ἀμαρτωλῶν

Ἔτσι μπαίνουμε στόν δεύτερο πολύ σημαντικό λόγο πού νοιώθουμε τὴν γερόντισσα μικροὶ καὶ μεγάλοι σάν ἕναν δικό μας ἀνθρώπο. Σέ καταδεχόταν παρά τίς ἀμαρτίες σου (κάποιος τὴν χαρακτήρισε ὡς τὴν «γερόντισσα τῶν ἀμαρτωλῶν»), δηλ. ἔβλεπε πίσω ἀπό αὐτό πού φαινόταν, ἀπό τὴν βιτρίνα, ἔβλεπε καὶ πίσω ἀπό αὐτό πού τολμοῦσες νὰ τῆς πείς, ἔφτανε στά βάθη τῆς καρδιάς σου καὶ ἐκεῖ ἔβλεπε τὴν «εἰκόνα τοῦ Θεοῦ» ὅπως ἔλεγε, ἀλλά καθαρὴ, ἀτόφια, παρθένα, πρὶν ἀμαυρωθεῖ ἀπό τὴν ἀμαρτία «Εἰκὼν εἰμί τῆς ἀρρήτου δόξης σου εἰ καὶ στίγ-

ματα φέρω πταισμάτων» ψέλνουμε στην ακολουθία της κηδείας.

Θυμάμαι πηγαίναμε στον π. Γαβριήλ τσακισμένοι, λερωμένοι, κουρασμένοι από τὰ πάθη και τὰ λάθη μας και μᾶς περίμενε πάντα τό ἴδιο χαμόγελο, ἢ ἴδια ζεστή ἀγκαλιά, ἕνα ὠραῖο γλυκάκι, και μιά ὄθηση, μιά ἐνθάρρυνση, ἕνας καλός λόγος: «Ναί, εἶσαι αὐτό πού λές, ἔκανες αὐτά τὰ φρικτά πράγματα πού ἐξομολογεῖσαι, ὅμως ἔχεις και αὐτό τό χάρισμα, και αὐτό, και αὐτό...» και ἔφευγες μέ φτερά καινούργια, ἔφευγες ξαλαφρωμένος.

Ἔτσι και ἡ γερόντισσα. Δέν σοῦ ἄφηνε καμία ὑποψία ὅτι αὐτό πού τῆς εἶπες τήν σόκαρε, τήν τρόμαζε, τήν πάγωνε, τήν ἀηδίαζε. Παρέμενε μέ τό ἴδιο ἰλαρό και συμπονετικό βλέμμα δίπλα σου, δίχως νά σέ κρίνει: «Δόξα τῷ Θεῷ πού δέν θά κρίνω ἐγώ τόν κόσμο» εἶπε κάποτε μέ νόημα σέ κάποιον πού εἶχε ἀγωνία για τήν σωτηρία τῶν ἀμαρτωλῶν.

Αὐτό τήν ἔκανε νά μπορεῖ νά ἀποδέχεται ὁμοφυλόφιλους, πόρνες, μοιχοῦς, ναρκομανεῖς, μέ τήν ἴδια χαρά και ἄνεση πού θά συναντοῦσε «καθώς πρέπει» ἀνθρώπους.

Εἶναι πολύ σημαντικό για ὅλους μας και ἰδιαίτερα για τό νέο παιδί νά νοιώθει ὅτι τό ἀποδέχονται παρόλη τήν τρέλλα και τήν ἄρνησή του. Πολλές φορές μέ τήν συμπεριφορά τήν δύστροπη ἢ τήν ἐκκεντρική ἐμφάνιση τό μόνο πού κάνουν εἶναι νά δοῦν ἂν τὰ ἀποδεχόμαστε, οὐσιαστικά μᾶς τεστάρουν.

Αὐτό ἦταν τό βασικό χαρακτηριστικό τῆς γερόντισσας. Κοντά τῆς ἐνοιωθες ἐλεύθερος, ἀνέπνεες, δέν ἐνοιωθες βάρος και τύψεις. «Σέ ἀπενεχοποιοῦσε» τονίζει ἕνας σύγχρονος μεγάλος παιδοψυχί-

ατρος πού τήν γνώρισε στά φοιτητικά του χρόνια.

Αὐτό οὐσιαστικά σήμαινε ἡ φράση πού συχνά ἔλεγε ὅτι γινόταν ὁ ἄλλος και ὅτι ἐκείνη δέν ὑπῆρχε. Κένωνε τόσο πολύ τόν ἑαυτό τῆς και ἄκουγε μέ τόση προσοχή και προσευχή και σεβασμό τόν συνομιλητή τῆς, ὅποιος και ἂν ἦταν αὐτός, εἴτε μικρός εἴτε παιδάκι, πού αὐτό λειτουργοῦσε θεραπευτικά στην ψυχή τοῦ συνομιλητή τῆς. Τόν χαλάρωνε, τόν ἐλευθέρωνε, τοῦ «ξεκλείδωνε» τήν ψυχή του και στην συνέχεια ὅλο αὐτόν τόν πληγωμένο και εὐαίσθητο ἄνθρωπο πού ἀποκαλυπτόταν, πέρα ἀπό τίς πρῶτες μάσκες, τόν παρέδιδε μέ τήν ἀδιάλειπτη μέριμνα και προσευχή τῆς στά «πόδια τοῦ Χριστοῦ».

Οὐσιαστικά τό κατ' ἐξοχήν χάρισμα τῆς γερόντισσας ἦταν ἡ πνευματική μητρότητα. Μιά ἀγκαλιά ἀνοιχτή σάν τήν Παναγία Μητέρα μας πού τό μόνο πού ζητάει εἶναι νά ἀνοιξοῦμε τὰ χέρια μας και νά τήν ἀγκαλιάσοῦμε και ἐμεῖς.

Τό θέλημα τοῦ Θεοῦ

Πολύ σημαντική εἶναι ἡ βοήθειά τῆς στό νά τολμήσουν τὰ νέα παιδιά νά πάρουν ἀποφάσεις. Θυμάμαι ὅταν τῆς εἶπα ὅτι μέ ἐνδιαφέρει ἡ ἱεραποστολή πόσο πολύ χάρηκε.

Για τήν γερόντισσα δέν ὑπῆρχαν διλήμματα, τώρα νά κάνω ἐκεῖνο, τώρα νά κάνω τό ἄλλο, ποῖο εἶναι τό θέλημα τοῦ Θεοῦ: «Ὁ Θεός θέλει αὐτό πού θέλεις, ἀρκεῖ νά εἶναι για τήν σωτηρία τῆς ψυχῆς σου» εἶπε σέ ἕνα νέο παιδί πού ἀμφιταλαντευόταν σχετικά μέ ποῖο δρόμο νά ἀκολουθήσει στην ζωή του.

Λέει ἕνα νέο κορίτσι: «πολλές φορές πνίγομαι μέσα μου και ἀναρωτιέμαι γιατί

γίνεται τό ένα ή τό άλλο. Η γερόντισσα μέ έμαθε νά αποδέχομαι τό Θέλημα Του. Είμαστε τόσο ξεροκέφαλοι και νομίζουμε ότι θά τά καταφέρουμε όλα μόνοι μας».

Πόσο σημαντικό είναι νά τά δεχόμαστε όλα ως επίσκεψη Θεού. Σταματάνε οί μάχες, ή άγωνία, ή κατάθλιψη.

Συνιστοῦσε ή γερόντισσα «να μήν έναντιονόμαστε στό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Εκείνος είναι ό μαέστρος τής ζωής μας. Εκείνος γνωρίζει καλύτερα από έμάς. Γι αυτό μήν σηκώνουμε κεφάλι στόν Θεό. Νά αποδεχόμαστε μέ άγάπη αυτό πού μάς δίνει».

Έλεγε μία κυρία πού πέρασε από τόν μεγάλο πόνο νά θάψει τό άγαπημένο της παιδί: «Στήν άρχή τά έβαλα μέ τόν Θεό και έννοιωθα πολύ άδικημένη και θυωμένη. Στήν συνέχεια μέ φωτίσε ό Θεός και έκανα έναν καλό λογισμό «τί άνακατεύομαι έγώ στίς δουλειές τοῦ Θεοῦ» και από τότε ήρέμησα, γλύκανε ή ψυχή μου και άνοιξα τήν άγκαλιά μου στους ανθρώπους».

Ένας καλός λογισμός πόσο μπορεί νά μάς σώσει και έμάς και τούς γύρω μας. Αυτό ακριβώς έκανε και ή γερόντισσα Παρακαλοῦσε τόν Θεό «Γεννηθήτω τό θέλημά Σου, στήν ζωή μου» και εκείνη τά άφηνε όλα στόν Θεό και για ότι γινόταν έλεγε «έτσι ήθελε ό Θεός».

Οι σχέσεις μέ τούς κοσμικούς ανθρώπους

Γιά τά παιδιά πού γεννήθηκαν στήν εκκλησία επίσης αποτελεί μία ωραία πρόκληση, ένα φωτεινό παράδειγμα. Πολλές φορές υπάρχει ένας φόβος μεταξύ τών χριστιανών μήπως χάσουν τήν πίστη τους επειδή στήν καθημερινότητά τους συναναστρέφονται μέ λογίων-λογίων ανθρώπους πού άλλοι είναι άρνητικοί

άπέναντι στήν Έκκλησία, άλλοι είναι άθεοι, άλλοι έτερόδοξοι, άλλόθρησκοι. Τί γίνεται μ αυτούς, πώς τούς αντιμετώπιζουμε, πώς στεκόμαστε άπέναντί τους δίχως νά κινδυνέψουμε νά «χάσουμε» τήν πίστη μας, δίχως νά σκανδαλιστούμε;

Γιά τήν γερόντισσα δέν υπήρχαν τέτοια διλήμματα. Δέν έννοιωθε ποτέ ότι κινδυνεύει ή ίδια ή ό συνομιλητής της, άφοῦ ή πίστη της ήταν γερά θεμελιωμένη στόν Χριστό και στά μυστήρια τής Έκκλησίας Του. Και αυτό βέβαια τό εφήρμοζε παντοῦ, σέ όλα τά μήκη και πλάτη τής γής και άν βρέθηκε είτε μέ ίνδουιστές, μουσουλμάνους, άθεους, αίρετικούς.

Άναρωτιέται ένα νέο κορίτσι πού γεννήθηκε σέ ύγιές χριστιανικό περιβάλλον και λόγω τής δουλειάς της συναναστρέφεται μέ ανθρώπους πού έχουν ουδέτερη ή και άρνητική θέση για τήν Όρθοδοξία: «Πόσο στεναχωριέμαι για τούς ανθρώπους αυτούς πού δέν βιώνουν τήν χαρά τής πίστεως. Γενικά, όταν βιώνουμε μία μεγάλη χαρά στήν ζωή μας, θέλουμε νά τήν μοιραστοῦμε για νά είναι και οί άλλοι χαρούμενοι όπως έμείς. Μά πώς νά τούς μεταφέρω έμπρακτα αυτή τήν χαρά; Και άν προκαλέσω τό αντίθετο; Άν θεωρήσουν πώς τούς προσηλυτίζω; Πολλές φορές άναρωτήθηκα τί θά μπορούσα νά κάνω. Ίσως βρήκα μία άπάντηση. Νά μήν κάνω τίποτα, δηλαδή νά τούς δεχτώ όπως είναι. Αυτό μέ έμαθε ή γερόντισσα Γαβριηλία»

Αυτή ή στάση της βοηθάει σήμερα και πολλά παιδιά πού ζούν στό έξωτερικό όπου είναι πολύ δύσκολο νά συναντήσουν όρθόδοξους. Παίρνουν κουράγιο για νά συνεχίζουν τόν άγώνα τους και νά δίνουν τήν δική τους μαρτυρία όχι

μέ λόγια αλλά μέ τήν ζωή τους, τό ἦθος τους, τό παράδειγμά τους.

Πηγὴ χαρᾶς καὶ προσφορᾶς

Πηγὴ λοιπόν χαρᾶς, ἔμπνευσης, προσφορᾶς ἢ γερόντισσα μᾶς καλεῖ καὶ σήμερα πιο πολὺ ἀπὸ ποτέ σέ ἓνα ἀνοιγμα. Σέ μιά ἐποχὴ ἀπέραντης μοναξιάς καὶ ἐγωϊσμοῦ μᾶς προκαλεῖ καὶ σήμερα ἢ γερόντισσα νά στραφοῦμε δίπλα μας καὶ νά ἀνοίξουμε τήν ἀγκαλιά μας καὶ τὰ σπίτια μας.

Ἡ προσευχὴ τῆς γερόντισσας εἶναι πολὺ συγκινητικὴ:

«Σὺ μέ γνώρισες στὸν ἄγνωστο καὶ ἔγινε φίλος. Ζεστή μοῦ χάρισες γωνιά σέ σπιτικά πού δέν μέ ξέραν. Μέ σένα τό πέρα εἶναι ἐδῶ καὶ ἀδελφός μου ὁ κάθε ξένος. Γιά κείνον πού Σέ γνώρισε, ἄγνωστος κανεὶς δέν εἶναι, πόρτα καμιά κλειστή δέν μένει».

Ἡ γερόντισσα καὶ τὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας

Ἐπίσης μέ ἔναν πολὺ ἀπαλὸ τρόπο βοηθᾷ τὰ παιδιὰ νά νοιώσουν τήν ἀξία καὶ τό βάθος τῶν Μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας μας. Πόση σημασία γιά τήν ζωή μας ἔχει ἡ ἐξομολόγηση καὶ ἡ Θεία Κοινωνία. Ἐνῶ ὅμως ὁ τρόπος τῆς ἦταν πολὺ εὐγενικός καὶ διακριτικός ὅπου χρειάζοταν γινόταν αὐστηρή, πάντα μέ διάκριση ὅμως.

Ἐνα νέο παιδί πού γνώρισε τὸν Χριστό κοντά στήν γερόντισσα καὶ πού τό συνάντησα καὶ ἐγὼ στό ἐκκλησάκι μας, λέει μέ πολὺ ταπείνωση τήν πρώτη του ἐμπειρία πάνω σ' αὐτό τό θέμα. Ὅταν τῆς εἶπε ὅτι γυρίζει δεξιά καὶ ἀριστερά στά νησιά (ζοῦσε μιά πολὺ κοσμικὴ ζωή καὶ κυριολεκτικὰ τὰ εἶχε κάνει ὅλα) μέ

διάφορες σχέσεις τοῦ ἀπάντησε ἀμέσως ἢ γερόντισσα: «ἐσύ παιδί μου εἶσαι παράσιτο, ζεῖς εἰς βάρος τῶν ἄλλων ἀνθρώπων» καὶ βέβαια σοκαρίστηκε τό παιδί. Καὶ στήν συνέχεια ἔπαθε δεύτερο σόκ ὅταν τοῦ συνέχισε τήν κουβέντα: «ἂν δέν πᾶς νά ἐξομολογηθεῖς μὴν ξανάρθεις ἐδῶ». Καὶ πάλι σοκαρίστηκε καὶ θύμωσε τό παιδί ἀλλά παρ' ὅλα αὐτὰ σκέφτηκε «κάτι θά ξέρει γιά νά μοῦ τό λέει». Καὶ τὸν ἔστειλε στὸν πνευματικὸ μας.

Τό παιδί πῆγε ἀρκετές φορές καὶ ἐξομολογήθηκε καὶ στήν συνέχεια πῆγε καὶ πάλι στήν γερόντισσα ὅπου διαπίστωσε μιά ἄλλη πιά συμπεριφορά. Τήν πρώτη φορά πού πῆγε δέν τὸν ἄφησε νά τῆς φιλήσει τό χέρι οὔτε ν' ἀγγίξει τίποτα, ἐνοιωθε σάν ξένος στὸν χῶρο καὶ μιά παγωμάρα. Ὅταν πῆγε καὶ ἐξομολογήθηκε καὶ ξαναπῆγε κάποια φορά στήν γερόντισσα τῆς φίλησε τό χέρι καὶ τοῦ χαμογέλασε ἢ γερόντισσα. Ἐνοιωθε τὸν χῶρο δικό του, ἐνοιωθε ἀνάλαφρος, σάν νά ἦταν πάντα ἐκεῖ.

Τό παιδί ὁμολογεῖ μέ συντριβή: «Τότε κατάλαβα ὅτι ὁ Θεὸς ἤθελε νά ρίξω λίγο τὸν ἐγωϊσμό μου καὶ νά κάνω μιά ἀρχή. Μοῦ χρειάζοταν αὐτὰ τὰ «χαστουκάκια» τῆς γερόντισσας. Ἀργότερα τοῦ εἶπε ἢ ἴδια: «παιδί μου σέ μάλωσα μέ πολὺ πόνο, ἀλλά καὶ μέ πολλή ἀγάπη. Ἐτσι ἔπρεπε νά γίνει».

Τὰ ὄρια στὶς σχέσεις μας

Πολὺ σημαντικὴ ἐπίσης ἢ βοήθεια τῆς γερόντισσας στό νά καταλάβουμε ποιά εἶναι τὰ ὄρια στὶς σχέσεις μας. Ὅχι συναισθηματισμοὶ καὶ ἀδεια λόγια ἀλλά οὐσιαστικὴ, πραγματικὴ σχέση μέ τὸν ἄλλο, πού φιλτράρεται μέσα ἀπὸ τήν προσευχὴ.

Ένα νέο κορίτσι έξομολογείται: «Μιά φράση τής γερόντισσας πού κρατάω καλά στην καρδιά μου είναι: «Άγαπῶ μέ ὅλη μου τήν ψυχή κάποιον, θά πεί προσεύχομαι γι' αὐτόν. Ὅποιος ἔχει τήν ἐμπειρία αὐτή εἶναι στόν Παράδεισο». Καί συνεχίζει τό κορίτσι: «Κάθε φορά πού διαβάζω αὐτήν τήν φράση συγκινοῦμαι καί «προσγειώνομαι» γιατί μοῦ ὑπενθυμίζει πόσο «λίγη» εἶμαι ἀπέναντι σέ κάθε συνάνθρωπό μου, πόσες φορές ὁ ἐγωϊσμός μέ κυριεύει καί ξεχνάω τήν καρδιακή προσευχή. Πέφτω στήν παγίδα τής παντοδυναμίας «ἐγώ θά τούς βοηθήσω ὅλους μέ τά λόγια μου» σκέφτομαι, ἐνῶ δέν εἶναι ἔτσι. Καμιά φορά τά λόγια περισσεύουν καί μόνο ἡ προσευχή ἀρκεῖ. Ἡ ἀπουσία τοῦ ἐγωϊσμοῦ, τό νά βάλει κανείς στήν ἄκρη τόν ἑαυτό του καί νά ἀντιληφθεῖ πόσο λίγο εἶναι, καλλιεργώντας μόνο καλούς λογισμούς εἶναι τό πιό δύσκολο πράγμα. Χρωστάω λοιπόν ἕνα μεγάλο εὐχαριστῶ στήν γερόντισσα Γαβριηλία γιατί μ' ἔμαθε, μέ τό ζωντανό της παράδειγμα, νά ἀγαπῶ καρδιακά καί οὐσιαστικά, νά ἔχω ταπεινωση καί ἀγάπη».

Σέ σχέση μέ τήν ἀγάπη

Τό πρῶτο πράγμα πού ἀπασχολεῖ τά νέα παιδιά ὅλων τῶν ἐποχῶν εἶναι ἡ ἀγάπη καί βέβαια ὁ τρόπος πού τήν ἐκφράζουν. Ἦξερε καλά ἡ γερόντισσα ὅτι ἡ ψυχή τοῦ ἀνθρώπου εἶναι πλασμένη γιά νά ἀγαπᾶ τόν Θεό καί τούς ἀνθρώπους. Καί συνήθως τήν πρώτη του ἀγάπη τήν δίνει σέ κάποιον ἀνθρωπο, ἐρωτεύεται, καί συνήθως γίνεται καί μιά ἀποτυχία γιά νά συνέλθει.

Ένα νέο κορίτσι πού ἄκουσε στήν ἐφηβεία του γιά τήν ἀγάπη τήν ἀνιδιοτελεῖ πού ἡ γερόντισσα σκορπούσε ἄφθονη σέ

ὅλους τούς ἀνθρώπους παρατηρεῖ: «Μοῦ ἔκανε ἐντύπωση ὅτι δέν φοβόταν τίποτα, ὅτι ταξίδεψε σέ πολλά μέρη τοῦ κόσμου καί ἔδωσε βοήθεια σέ τόσους ἀνθρώπους χωρίς νά ἔχει ἐνδοιασμούς γι αὐτούς, χωρίς νά σκεφτεῖ ὅτι μπορεῖ νά τήν ἐκμεταλευτοῦν. Ἔδινε πλήρη καί ἀνιδιοτελεῖ ἀγάπη σάν νά βρισκόταν σέ ἕναν κόσμο «ἀγγελικά πλασμένο» καί τόν γυρνοῦσε μιῶντας τίς «πέντε γλῶσσες». Γνωρίζοντας λοιπόν τήν ζωή τής γερόντισσας στήν ἡλικία τοῦ γυμνασίου μέ βοήθησε νά ἔχω κατά νοῦν ὅτι εἶναι καλό νά δίνω χῶρο στούς ἀνθρώπους γύρω μου, νά ἀκούω τίς σκέψεις τῶν φίλων μου».

Κώδικες ἐπικοινωνίας

Σέ σχέση μέ τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο εὑρίσκει τρόπο νά ἐπικοινωνεῖ ἡ γερόντισσα πράγματι ἀποτελεῖ ἕνα μεγάλο σχολεῖο εἰδικά στίς μέρες μας πού σέ σχολεῖα ὅπως στήν δική μας περιοχὴ συναντᾶς παιδιά ἀπό πάρα πολλές χώρες καί πρέπει νά βρεῖς ἄλλους κώδικες ἐπικοινωνίας ἀφοῦ ἡ γλῶσσα δυστυχῶς σέ πολλές περιπτώσεις δέν ἀρκεῖ.

Λέει ἕνα κορίτσι πάνω σ αὐτό: «Σήμερα ἔχω ἀρχίσει νά κατανοῶ πόσο σημαντικό εἶναι νά πορευόμαστε μέ αὐτές τίς «πέντε γλῶσσες». Ὅτι μέ ἕνα χαμόγελο μπορεῖς νά μαλακώσεις καί νά ἡρεμήσεις ὅποιοιδήποτε ἀνθρωπο, ἀλλά πρωτίστως νά εἶσαι αἰσιόδοξος μέ τόν τρόπο πού βλέπεις τήν ζωή, ὅτι τά δάκρυα ἰδίως κατά τήν διάρκεια τής προσευχῆς ὑποδηλώνουν τήν ἀληθινή μετάνοια, ὅτι ἕνα ἄγγιγμα εἶναι ἡ μεγαλύτερη παρηγοριά καί ἡ αἴσθησις ὅτι εἶσαι κοντά σέ ἕναν ἀνθρωπο. Ὅσο γιά τήν προσευχή, τήν τέταρτη γλῶσσα τής γερόντισσας, μᾶλλον τώρα καταλαβαίνω ὅτι αὐτή τήν

έκανε νά μήν φοβάται τίποτε καί κανέναν. Ἦταν ὁ διάλογός της μέ τόν Θεό, εἶχε χτίσει σχέση μαζί Του καί Αὐτός τήν ἔπαιρνε ἀπό τό χεράκι καί τήν ὀδηγοῦσε. Τοῦ ζητοῦσε νά ἐλεήσει τούς ἀνθρώπους πού συναντοῦσε καί Ἐκεῖνος τό ἔκανε. Τῆς ἄνοιγε τόν δρόμο ἀφοῦ ἔβλεπε τήν αὐτοθυσία της. Ἔτσι ἡ γερόντισσα μέ τό παράδειγμά της μάς δείχνει τήν ἀνιδιοτελεῖ ἀγάπη. Εἶναι τό πιο ζωντανό παράδειγμα γιά ἐμάς νά προσπαθήσουμε, ἔστω καί στό ἐλάχιστο, νά μιμηθοῦμε αὐτή τήν ἀγάπη».

Καί καταλήγει πολύ σοφά τό κορίτσι αὐτό: «Γιά μένα τό πιο δύσκολο πράγμα δέν εἶναι ὅτι κατάφερε νά φτάσει στά βάθη τῆς Ἀσίας, ἀλλά ὅτι κατάφερε νά προσεύχεται γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους πού συναντοῦσε, νά τούς βάζει ὅλους στήν ἀγκαλιά της. Εἶναι τό πιο δύσκολο ἀλλά καί τό πιο ἀξιέπαινο, νά προσεύχεσαι γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους πού συναντᾶς, νά τούς ἀκοῦς, νά σηκώνεις τόν σταυρό τους, ὅταν οἱ περισσότεροι

ἀπό ἐμάς, καί πρώτη ἐγώ, δυσκολευόμαστε νά τό κάνουμε αὐτό ἀκόμη καί στούς πιο οἰκείους μας».

Ἡ γερόντισσα καί ὁ χρόνος

Ἄν ἄφηνες τήν καρδιά σου νά ζήσει λίγο κοντά στήν γερόντισσα ἀποκτοῦσε ἄλλη ἀξία καί τό τώρα. Κάτι πού συχνά ἔλεγε ἦταν ὅτι «τό παρελθόν εἶναι ἓνα φάντασμα, τό μέλλον δέν ὑπάρχει, τό μόνο πού ὑπάρχει εἶναι τό αἰώνιο παρόν πού ζεῖς κοντά στόν Χριστό».

Ἐνα νέο παιδί καταθέτει: «Ἡ γερόντισσα ἦταν ὁ ἀνθρωπος πού μέ δίδαξε τί σημαίνει νά ζεῖς κάθε στιγμή τήν ἀδιάλειπτη παρουσία τοῦ Χριστοῦ στήν ζωή σου. Παρουσία αἰσθητή στά πρόσωπα τῶν ἀνθρώπων, ὑγιῶν καί πασχόντων, παρουσία αἰσθητή σέ κάθε ἐνέργεια τῆς φύσεως, παρουσία αἰσθητή ἀκόμη καί στήν ἀπουσία τῶν ἀνθρώπων, τῶν συναισθημάτων».

Σέ πάρα πολλούς νέους ἀνθρώπους ἡ γερόντισσα ἔδειξε καί συνεχίζει νά δείχνει πῶς ζώντας τήν Ἀγάπη δέν μπορεῖ παρᾶ

Μοναχή ΓΑΒΡΙΗΛΙΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ
(2)15,10,1897-28/3/1992

Ἡ τάφος τῆς γερόντισσας στό παρεκκλήσι τοῦ Ἱ. Ναοῦ Παναγίας Κάστρου Λέρου

νά αναπαραγάγεις αγάπη. Τό χαμόγελο, ή έγνοια για τούς άλλους προσφέρονται έτσι μέ τρόπο φυσικό και μ' αυτόν τόν τρόπο αγιάζονται όλα, ή ζωή μας, τό περιβάλλον μας και έμεις ήρεμοῦμε. Τούς έμαθε δηλ. ή γερόντισσα νά χαίρονται και νά αγιάζουν τήν καθημερινότητά τους. Και αυτό έγινε άβίαστα, μέ τό φωτεινό της παράδειγμα. Νοηματοδότησε τήν διαφορετικότητα τών έπιλογών και έδειξε μέ τρόπο μοναδικό πώς κάθε στιγμή μπορεί ν' άρχισει ή ζωή από τήν άρχή.

Εέ σχέση μέ τά νέα ζευγάρια

Ένα σύγχρονο ζευγάρι από τήν ένορία μας, πού απέκτησε τώρα τό πρώτο τους μωράκι καταθέτει τό πόσο έπηρεάζει τήν καθημερινότητά του τό φωτεινό πρόσωπο τής γερόντισσας: Τό κορίτσι γεννήθηκε σέ ιερατική οικόγένεια μέ πολλά παιδιά και μεγάλωσε πολύ εύτυχημένα. Από μικρό παιδί, όπως λέει ή ίδια, όνειρευόταν τόν παράδεισο και τόν έψαχνε στήν καθημερινότητά της και φυσικά σέ πολλούς χώρους άπογοητεύτηκε. Άργότερα ως φοιτήτρια κάπου συμβιβάστηκε μέ «πράγματα πού δέν έχουν ίχνος παραδείσου» και όπως λέει ή ίδια εξομολογητικά «αηδίασα». Σήμερα, παντρεμένη και μαμά και εργαζόμενη κάνει τόν άγώνα της νά ισορροπήσει «μεταξύ τής άνιερης πραγματικότητας και τής ρουτίνας πού «θέλει» ή κοινωνία μας και τής έμπνευσμένης κατά Χριστόν ζωής ενός πιστού χριστιανού, κάτι πού δέν είναι καθόλου εύκολο άφοῦ ή μιζέρια είναι τεράστια παγίδα».

Σ' αυτή τήν καθημερινή της πάλη, ή παρουσία τής γερόντισσας Γαβριηλίας έχει μπει για τά καλά στόν άγώνα της μέ λυτρωτικά άποτελέσματα. Γράφει πάλι:

«Διαβάζοντας για τήν γερόντισσα Γαβριηλία ξαναζώ στόν Παράδεισο έπί τής γής τών παιδικών μου χρόνων και μαθαίνω πώς νά φτιάξω και έγώ τόν δικό μου Παράδεισο. Αυτόν μέσα στόν όποιο θά ζήσω και έγώ, ή οικογένειά μου και όλοι όσους γνωρίζω ή πρόκειται νά γνωρίσω. Η αγάπη του Χριστού κατάλαβα ότι μεταδίδεται πολύ γρήγορα, σάν φλόγα. Και αυτός νομίζω είναι ό άγώνας τών χριστιανών. Νά κατεβάσουν τόν Παράδεισο στήν γή».

Σάν νέο ζευγάρι μέ τίς ανασφάλειες και τά άγχη του κάποια στιγμή νοιώθουν νά πελαγώνουν καθώς ζοῦν δύσκολες και πρωτόγνωρες καταστάσεις. Μέ άφορμή τίς τελευταίες καταστροφικές πυρκαγιές και τόν άδικο για μās χαμό τόσων ανθρώπων ένοιωθε τό κορίτσι ένα μεγάλο σφίξιμο στό στήθος και άβάσταχτη άγωνία πού δέν ήταν εύκολο νά τό διαχειριστεί. Όπως λέει ή ίδια «Η γερόντισσα Γαβριηλία μου άπάντησε ότι είμαστε πλαστελίνη στά χέρια του Θεού και τό κάθετί πού έπιτρέπει είναι για τό καλό μας, δίχως έμεις νά τό καταλαβαίνουμε άμεσα (είναι αυτό πού έλεγε ό άγ. Ιάκωβος ότι για κάθε θάνατο ό Χριστός μας έχει έναν ειδικό λόγο πού τόν έπιτρέπει). Μ' αυτήν τήν σκέψη και τήν στάση ζωής («τά πάντα ό Χριστός τά έπιτρέπει ή τά παραχωρεί»), γαληνεύει και νοιώθει «ένα βάρος νά φεύγει αυτόματα από πάνω της».

Βλέπουμε δηλαδή πόσο πολύτιμα είναι τά γεμάτα πίστη λόγια τής γερόντισσας στά σημερινά νέα ζευγάρια, πού δικαιολογημένα διακατέχονται από άγχος και ανασφάλεια για τό παρόν και κυρίως για τό μέλλον τό δικό τους και τών παιδιών τους. Και έρχεται ή γλυκειά φωνούλα

της γερόντισσας και τονίζει πάλι: «τρία πράγματα χρειάζονται, πρώτον πίστη, δεύτερον πίστη, τρίτον πίστη».

-“Όταν αγαπάει κανείς, πάντοτε θα βάλει τό άλλο πρόσωπο πρώτο. ... Η αληθινή αγάπη είναι όταν δίνεις χωρίς να περιμένεις να πάρεις τίποτε. Όταν όμως δώσεις μιά αγάπη και περιμένεις και έσύ να πάρεις αγάπη, αυτό είναι πάλι αγάπη του έαυτού μας κατά βάθος... Η αγάπη της μητέρας στό παιδί, είναι πράγματι ανώτερη. Γιατί δίνει χωρίς να είναι σίγουρη ότι θα πάρει.

-“Όταν αγαπάς έναν άνθρωπο δέν μπορείς να είσαι έγωίστρια απέναντί του. Δέν θέλεις μέ τίποτε να τον λυπήσεις.

Μου έλεγε ένα νέο ζευγαράκι μας πόσο τούς έντυπωσίασε πού έλεγε ή γερόντισσα πώς οί γονείς της είχαν τέτοια όμόνοια και αγάπη και σεβασμό μεταξύ τους, τόσο αρμονική σχέση μεταξύ τους πού έμοιαζαν «κουρδισμένοι σαν ρολόι». Δηλαδή σαν να ήταν συνεννοημένοι μεταξύ τους «όταν νευρίαζε μέ κάτι ό ένας, σιωπούσε ό άλλος, και τό αντίθετο». Τό αποτέλεσμα ήταν να μην φανεϊ ποτέ μπροστά στά παιδιά τους ότι διαφωνούν ή ότι θέλουν να τά μπλέξουν σε τυχόν δικές τους αντιπαραθέσεις. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να μεγαλώσει ή γερόντισσα σε περιβάλλον ήρεμο, κάτι πολύ απαραίτητο αλλά και σπάνιο σήμερα όπου τά περισσότερα δυστυχώς παιδιά μεγαλώνουν σε νευρικό περιβάλλον και είναι τρομαγμένα.

Παραμένουν διαχρονικές οί συμβουλές της γερόντισσας στά νέα ζευγάρια πού δημιουργούν την δική τους οικογένεια. Πώς πρέπει να προσεγγίζουν ό ένας τον άλλον, τί ακριβώς είναι αυτή ή σχέση, πώς πρέπει ό ένας να σέβεται την ιδιαιτε-

ρότητα του φύλου του άλλου καθώς και τον χαρακτήρα του.

Παραθέτουμε κάποια αυτούσια λογικά της μέ τά όποια προσπαθει να δημιουργήσει τίς προϋποθέσεις για να άντέξει ένας γάμος:

-Στόν γάμο όταν έρχεται κάποιος, είναι σαν να μπαίνει σε μοναστήρι. Γιατί ό γάμος είναι κάτι ιερό. Είναι ένα μυστήριο του Θεού και της Έκκλησίας. Ξέρεις γιατί; Γιατί από τά πέρατα του κόσμου ξεκινάει ένας άνθρωπος και από τά άλλα πέρατα ένας άλλος, κι είναι αυτοί οί δύο σήμερα σύζυγοι. Πώς έγινε; Κατά την δική μου αντίληψη, τό να γεννηθούμε τό να παντρευτούμε και τό να πεθάνουμε δέν είναι στό χέρι μας. Είναι κανονισμένα από τον Θεό.

-Παλιά στά ζευγάρια ό καθένας είχε τη θέση του. Υπήρχε αξιοπρέπεια και όχι πολλά λόγια. Τώρα ή φλυαρία τούς έχει φάει όλους.

Σήμερα πολύ λίγοι γάμοι άντέχουν γιατί σπάνια και οί δύο σύζυγοι είναι κατά Θεόν. Γιατί ό γάμος είναι Μυστήριο. Πρέπει να πεθάνεις για να αναγεννηθείς. Είναι Μυστήριο σαν την Βάπτισμα. Άν δέν αναγεννηθείς μέσα στην καρδιά του άλλου, κι ό άλλος μέσα στην καρδιά σου, τότε ό Θεός απουσιάζει».

Ό γάμος είναι αγάπη, στοργή, φιλία, όχι μόνο σαρκική σχέση. Η αγάπη δέν είναι απλά ένα συναίσθημα, αλλά βαθύτατη υπαρξιακή σχέση όπου παίρνω ταυτότητα από τον άλλο πού αγαπώ και αυτός από έμένα. Δέν είναι ένα παροδικό συναίσθημα πού εξαρτάται και από πάθη, αλλά σχέση υπαρξιακή, μόνιμη, αιώνια. Οί σύζυγοι πού αγαπιούνται και στόν Παράδεισο θα είναι αγαπημένοι.

Σέ σχέση μέ τούς γονεῖς

Τέλος τά λόγια τῆς γερόντισσας καί οἱ συμβουλές της στούς γονεῖς σχετικά μέ τά νέα παιδιά παραμένουν διαχρονικά:

-Τό πρῶτο πού λέω στίς μητέρες κοριτσιῶν εἶναι νά γνωρίσουν τόν φίλο τοῦ παιδιοῦ τους καί νά τόν φέρουν στό σπίτι κατευθείαν ὅσο παράξενος καί ἄν εἶναι. Γιά νά ξέρουν μέ ποιόν ἔχουν νά κάνουν. Καί κυρίως νά θυμηθοῦν τά νειάτα τους ὅταν καί ἐκεῖνες εἶχαν τίς ἴδιες ἐπιθυμίες ἀλλά τίς ἔκρυβαν.

-Θά πρέπει νά ἀφήσουμε τά παιδιά νά μάθουν μέσα ἀπό τό πάθημα τους;

-Μποροῦμε νά κάνουμε τίποτε γιά νά μή τ' ἀφήσουμε; Τό μόνο πού θά καταφέρουμε εἶναι νά στεναχωρηθοῦμε καί νά ἀποξενωθοῦμε ἀπό τά παιδιά. Ἀλλά δέν θά τά ἀφήσουμε ἔτσι. Θά προσευχηθοῦμε μέρα-νύχτα στόν Θεό νά γίνει τό θέλημά Του στήν ζωή τους. Ὅχι τό δικό μου θέλημα, ἀλλά τό θέλημά Του. Γιατί ὁ Θεός τά ἀγαπάει αὐτά τά παιδιά πῶς πολύ καί πρίν ἀπό ἐμᾶς.

... Ἄν τό παιδί εἶναι ζωηρό ἢ ἀκόμη καί ἄσχημα μπλεγμένο δέν θά πρέπει σέ καμιά περίπτωση νά προσπαθήσουμε μέ τήν βία νά τό ἐπαναφέρουμε γιατί καί ἐμεῖς θά εἴμαστε ἐκτεθειμένοι στόν πονηρό ἐπειδή θά ἔχουμε θυμό καί ἄρα ὁ φύλακας ἄγγελος μας δέν θά εἶναι μαζί μας καί μπορεῖ νά κάνουμε μεγάλο κακό καί τό παιδί θά μᾶς συσχετίσει μέ κάτι δυσάρεστο καί δέν θά θέλει νά μᾶς ξαναδαεῖ.

-Στό παιδί πρέπει νά φέρεσαι σάν σέ μεγάλο, νά τό σέβεται καί νά μή προσπαθεῖς νά τό ξεγελάσεις.

-Οἱ γονεῖς εἶναι οἱ κηδεμόνες τοῦ παιδιοῦ καί γι αὐτό θά πρέπει νά σέβονται τήν προσωπικότητά τους καί νά τά

ἀφήνουν νά διαλέξουν μόνα τους τί θά κάνουν στήν ζωή τους.

-Οἱ γονεῖς πρέπει νά διδάσκουν τά παιδιά τους ὄχι μέ λόγια ἀλλά μέ τό παράδειγμά τους. Δέν γίνεται νά τά προτρέπουν π.χ. νά πάνε στήν Ἐκκλησία καί οἱ ἴδιοι νά μήν πηγαίνουν ἢ νά ἔχουν θυμό καί νά ζητᾶνε ἀπό τό παιδί νά εἶναι ἤρεμο. Χρειαζόνται παράδειγμα, σιωπή καί ἀγάπη.

-Κανένας δέν μπορεῖ νά βοηθήσει τόν ἄλλο παρ ὅλη τήν θέληση καί τήν ἀγάπη. Ἡ βοήθεια ἔρχεται μόνο ὅταν ἔρθει ἡ Ὡρα τοῦ Θεοῦ.

Σέ σχέση μέ τήν ἐργασία

Πόσες φορές ἔρχονται κυρίως τά νέα παιδιά τσακισμένα καί κουρασμένα καί ἀπογοητευμένα γιατί δέν ἀντέχουν τόν χῶρο τῆς ἐργασίας τους. Γεμίζουν ἄγχος, ἀγωνία πού τό κουβαλοῦν καί στό σπίτι τους μεταφέροντας ἔτσι καί στό οἰκογενειακό τους περιβάλλον ἕνα συνεχῆ μαρασμό καί δυσκολεύονται νά γεμίσουν τίς ὥρες πού βρίσκονται στό σπίτι τους μέ χαρά καί αἰσιοδοξία. Αὐτήν ἀκριβῶς τήν χαρά καί τήν αἰσιοδοξία μετέφερε μέ τήν παρουσία της καί τώρα μέ τά λόγια της καί τό παράδειγμά της ἡ γερόντισσα. Τά ἔβλεπε ὅλα ὠραῖα δίχως ὅμως νά εἶναι «στόν κόσμο της».

Τί μᾶς μεταδίδει; «Τά πάντα ἐξαρτῶνται ἀπό τό πόσο ἐκπέμπουμε τήν χαρά τοῦ Χριστοῦ. Καί γιά νά ἐκπέμπουμε τήν χαρά τοῦ Χριστοῦ δέν πρέπει νά τόν ξεχνᾶμε ποτέ στήν ζωή μας. Ἄνά πᾶσα ὥρα καί στιγμή νά γίνει τό κέντρο τῆς ὑπαρξῆς μας. Τότε ὅλος ὁ κόσμος θά εἶναι ὑπέροχος».

Ἡ ἐργασία εἶναι μιᾶ ἐπαλξη πού σέ ἔχει βάλει ὁ Θεός μέσα στό σχέδιο Του

γιά τήν ζωή σου καί ἐκεῖ θά κάνεις ὄ,τι περνάει ἀπό τό χέρι σου, ὄ,τι εἶναι καλύτερο, ὄ,τι εἶναι πιά σωστό. Ὅταν ὁ ἐργοδότης σοῦ πάει κόντρα, τότε ξέρεις τί θά κάνεις; Θά πεις «γεννηθήτω τό θέλημα Σου», καί θά τό πεις στόν Κύριο, στήν Πηγή τῆς ζωῆς. Ὅπου βρίσκεσαι ἐσύ, νά περνᾷς καλά καί νά ἀκτινοβολεῖ ἀπό σένα ἡ χάρις τοῦ Χριστοῦ. Μή χάσεις ποτέ τήν χαρά σου. Τότε καί οἱ ἄλλοι θά περνοῦν καλύτερα κοντά σου».

Βλέπουμε πόσο χαριτωμένα εἶναι τά λόγια της καί γεμάτα ἐμπνευση.

Κουράγιο λοιπόν καί ὄρεξη γιά ζωή καί διακονία μεταδίδει καί σήμερα στά νέα παιδιά ἡ γερόντισσα τῆς χαρᾶς.

Αὕτη εἶναι λοιπόν ἡ γερόντισσα Γαβριηλία, ὁ δικός μας ἄνθρωπος, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ.

Νά τήν παρακαλᾶμε νά μπαίνει ἀπλά στήν ζωή μας, νά τήν ὁμορφαίνει, νά τήν γλυκαίνει, νά τήν ἡρεμεῖ καί νά τήν μεγαλώνει τόσο ὥστε νά κουρνιαζοῦν δίπλα μας ὅποιοι ἄνθρωποι ἐπιτρέψει ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ νά μᾶς πλησιάζουν.

Τήν εὐχή της νά ἔχουμε» ❧

Ἡ Ἱερά Μονή τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων στήν Λέρο, ὅπως τήν ὄραματίστηκε ἡ γερόντισσα Γαβριηλία.

Τόν θεμέλιο λίθο τῆς Ἱ.Μονῆς ἔθεσε ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος στίς 19-10-1994.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λέρου, Καλύμνου & Ἀστυπалаίας κ. Παΐσιου

Ετόν χώρο τῆς ἀγίας μας Ἐκκλησίας, ἡ Κατήχηση ἀποτελεῖ ἕναν ἀπό τούς ἀρχαιότερους θεσμούς. Στούς πρώτους αἰῶνες ὅσοι ἐπιθυμοῦσαν νά γίνουν χριστιανοί, ἔπρεπε πρῶτα νά κατηχηθοῦν, δηλαδή νά γνωρίσουν τό Πρόσωπο, τήν Ζωή καί τό Ἔργο τοῦ Χριστοῦ, νά ἀποδεχθοῦν τήν διδασκαλία Του καί στή συνέχεια νά προσέλθουν στό Μυστήριο τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος.

Μέ τήν πάροδο τοῦ χρόνου καθιερώθηκε ὁ νηπιοβαπτισμός. Οἱ χριστιανοί γονεῖς ὀδηγοῦν στό βάπτισμα τά παιδιά τους κατά τήν νηπιακή ἡλικία. Μαζί μ' αὐτούς, μαζί μέ τόν ἀνάδοχο καί ἡ Ἐκκλησία ὡς σῶμα, ὡς οἰκογένεια τῶν παιδιῶν τοῦ Θεοῦ, ἐπιδιώκει νά διδαχθοῦν καί νά γνωρίσουν τίς βασικές ἀλήθειες τῆς ὀρθοδόξου πίστεώς μας. Γιὰ νά τό ἐπιτύχει, καθιέρωσε μέσα στίς Ἐνορίες τήν ποιμαντική καί κατηχητική διακονία τῶν νέων βλαστῶν τῆς, μέ τόν θεσμό τοῦ Κατηχητικοῦ σχολείου.

- Στό Κατηχητικό σχολεῖο, τά παιδιά πλησιάζουν συνειδητά τό πρόσωπο τοῦ Λυτρωτοῦ μας Κυρίου. Μαθαίνουν τίς αἰώνιες ἀλήθειες τοῦ Εὐαγγελίου. Γνωρίζουν τήν ζωή τῶν Ἁγίων, πού βίωσαν μέ συνέπεια καί φρόνημα ἀγωνιστικό τό Εὐαγγέλιο τῆς σωτηρίας.

- Ἀνακαλύπτουν τήν ὁμορφιά τῆς χριστιανικῆς ζωῆς.

- Ἀγωνίζονται νά ζήσουν τίς ἀρετές τῆς ἀγνότητος, τῆς τιμότητος, τῆς κατά Χριστόν φιλίας, τῆς εὐγενοῦς ἀμιλλας, τῆς προ-

σφορᾶς, τῆς θυσίας καί τῆς φιλανθρωπίας· ἀρετές πού ἐκφράζουν τόσο τόν πνευματικό, ὅσο καί τόν κοινωνικό χαρακτήρα τῆς Ἐκκλησίας.

- Στίς νεανικές συντροφίες καλλιεργεῖται ἡ ἀγάπη πρὸς τόν Θεό, ἡ ἀληθινή φιλία, τό ἐνδιαφέρον καί ἡ ἀλληλεγγύη πρὸς τόν συνάνθρωπο.

- Ἐνημερώνονται γιά τούς ποικίλους κινδύνους πού ἀντιμετωπίζουν καθημερινά, ὅπως γιά παράδειγμα τά ναρκωτικά καί ἡ κακή χρήση τῆς τεχνολογίας.

- Βοηθοῦνται νά παίρνουν κρίσιμες ἀποφάσεις γιά τόν ἑαυτό τους καί τό μέλλον τους.

- Στά ἐνοριακά κέντρα καλύπτουν ἀκόμη τίς ψυχαγωγικές ἀνάγκες τους, μέ διάφορες ἐκδηλώσεις, τίς ἀθλητικές δραστηριότητες καί τίς ἐκδρομές.

- Τέλος, τά παιδιά στό Κατηχητικό δέν δίδασκονται καί δέν ἀκοῦνε μόνο, ἀλλά μποροῦν νά ἐκφράσουν ἀπορίες καί προβληματισμούς, νά ποῦν αὐτά πού τά ἀπασχολοῦν.

Γι' αὐτό ὅλοι μας, Κληρικοί καί Γονεῖς, ἔχουμε χρέος:

- νά συνειδητοποιήσουμε τήν ὑψιστή ἀξία τῆς Κατηχήσεως μεταξύ τῶν νέων μας·

- νά ἐπενδύσουμε στήν πνευματική θωράκιση τῶν παιδιῶν μας·

- νά στείλουμε τά παιδιά μας στά Κατηχητικά Σχολεῖα τῶν Ἐνοριῶν μας μ' ἐμπιστοσύνη καί μέ τήν βεβαιότητα ὅτι ἡ φοίτησή τους θά τά στηρίξει καί θά τά ὠφελήσει. 🍀

ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΝΕΩΝ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΩΝ

Μέ την εύλογία του Μητροπολίτου μας και μέ την χάρη του Άγιου Πνεύματος, λειτούργησαν και φέτος, για δέκατη φορά, οι περίοδοι των θερινών συναντήσεων της Ίερας μας Μητροπόλεως, στην περιοχή της Αγίας Παρασκευής στο Άργος Καλύμνου.

Ίδιαίτερα φέτος, υπήρξε αισθητή αύξηση του αριθμού των παιδιών που συμμετείχαν στις συναντήσεις, αφού ο συνολικός αριθμός ξεπέρασε τα 240 παιδιά σε όλες τις περιόδους.

Οι περίοδοι, όπως κάθε χρόνο, λειτούργησαν ξεχωριστά για τα κορίτσια και για τα αγόρια, καθώς και για τις διαφορετικές ηλικίες: Δημοτικού - Γυμνασίου - Λυκείου.

Πολλές και ποικίλες ήταν οι δραστηριότητες, όπου συμμετείχαν τα παιδιά και τους γέμισαν εμπειρίες και αναμνήσεις. Έκτός από τα πρωταθλήματα ποδοσφαίρου, μπάσκετ και «αίχμαλωσία», παίξαμε ακόμη και παιχνίδια όπως «Survino», «Σταθμών», «Μπουγέλο», «Ποδόσφαιρο» και «Ράγκμπυ» στην άμμουδιά, «Μπάσκετ θαλάσσης», κ.ά.

Έπίσης, υπήρξε και διανυκτέρευση στην νήσο Τέλενδο για τὰ μεγάλα ἀγόρια, ὅπου παίξαμε τὸ ἀγαπημένο παιχνίδι τῶν παιδιῶν πού ὀνομάζεται «Τρομακτικό» καὶ ἀφορᾶ βραδινή βόλτα στήν κατασκήνωση μέ κλειστά ὅλα τὰ φῶτα μέ τὰ στελέχη νά εἶναι κρυμμένα καὶ νά τὰ τρομάζουν. Ἀποτελεῖ σίγουρα μία ἀπό τίς δυνατές καὶ ἀξέχαστες στιγμές.

Μέσα σέ ὅλα αὐτά ὅμως δέν ξεχάσαμε τὸ κύριο ἔργο τῆς συνάντησης, πού εἶναι ἡ ἐξομολόγηση καὶ ἡ Θεία Κοινωνία, ὅπου συμμετείχαμε ὅλοι.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς κατασκήνωσης, εὐχαριστεῖ τὸν πατέρα Ἰσίδωρο Γλυνάτση, πού εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς κατασκήνωσης, τίς κυρίες τῆς κουζίνας, καθὼς καὶ ὅλα τὰ στελέχη, κορίτσια καὶ ἀγόρια, μικρά καὶ μεγάλα, πού βοήθησαν νά λειτουργήσει καὶ φέτος ὥστε νά λειτουργήσει εὐρυθμα ἡ κατασκήνωση.

Ἰδιαιτέρες εὐχαριστίες ὅμως καὶ στοὺς γονεῖς πού ἐμπιστεύτηκαν στήν Ἐκκλησία τὰ παιδιά τους γι' αὐτές τίς ἡμέρες, καὶ φυσικά στὰ παιδιά γιὰ τὴν ἀγάπη τους ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια πού ἀγκαλιάζουν τὴν κατασκήνωση. Πιστεύουμε ὅτι καὶ ἐμεῖς τὰ στελέχη, ἀλλὰ καὶ τὰ παιδιά, κερδίζουμε ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἰσχυρὸ δεσμό.

Τοῦ χρόνου σᾶς περιμένουμε ξανά νά περάσουμε τὸ ἴδιο τουλάχιστον ὁμορφα καὶ μάλιστα μέ ἰδιαιτέρες ἐκπλήξεις.

Οἱ ἀρχηγοὶ καὶ οἱ ὁμαδάρχες τῆς Κατασκήνωσης.

ΜΕ ΤΙΣ ΕΥΛΟΓΙΕΣ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΜΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΔΙΕΞΗΧΘΗ Η 16η ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΛΑΜΠΑΔΗΔΡΟΜΙΑ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ ΑΙΜΟΔΟΤΩΝ

Μέ τις εύλογίες της τοπικής μας Έκκλησίας και τις ευχές του Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Παϊσίου, πραγματοποιήθηκε στην Λέρο, με απόλυτη επιτυχία ή 16η Πανελλήνια Λαμπαδηδρομία Έθελοντών Αίμοδοτών της Π.Ο.Σ.Ε.Α., με την συμμετοχή τοπικών Αρχών, φορέων και συλλόγων, σχολείων, αλλά και πολλών πολιτών - στην πλειοψηφία τους παιδιά - τό Σάββατο 29 Σεπτεμβρίου 2018.

Ο σχεδιασμός και η εκτέλεση της 16ης Πανελληνίας Λαμπαδηδρομίας βασίστηκε στις ιδέες και την συνδιοργάνωση των αδελφοποιημένων Συλλόγων Έθελοντών Αίμοδοτών της Λέρου «Η ΖΩΗ» και της Ρόδου «ΑΓΙΟΣ ΕΦΡΑΙΜ».

Η τελετή άφης της φλόγας και η άφετηρία της λαμπαδηδρομίας έγινε στον Ίερό Ναό της Παναγίας του Κάστρου, όπου ο Θεοφ. Έπίσκοπος Στρατονικείας κ. Στέφανος, συμπαραστατούμενος υπό του Αρχιερατικού Έπιτρόπου πρωτ. Νικοδήμου Φωκά και του Δ/ντου του Έκκλησιαστικού Τηλεοπτικού Σταθμού «ΘΑΡΡΙ» αρχμ. Νεκταρίου Πόκια, τέλε-

σαν δέηση υπέρ υγείας και θείας βοήθειας πάντων των αίμοδοτών, και κατόπιν από την άκοιμητη Κανδήλα της Παναγίας μας, άναψαν οι πυρσοί και έγινε η έναρξη της λαμπαδηδρομίας.

Ἡ τελετὴ λήξης τῆς λαμπαδηδρομίας πραγματοποιήθηκε στὸ λιμάνι τῆς Ἁγίας Μαρίας, μὲ ὀργάνωση παράλληλων ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων.

Κείμενο: Σύλλογος Ἐθελοντῶν Αἰμοδοτῶν Λέρου «Ἡ Ζωή»
Φωτογραφίες: Μαρία Σούλου fotografer

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΑΒΒΑ ΣΤΗΝ Ι.ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΛΕΜΕΣΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

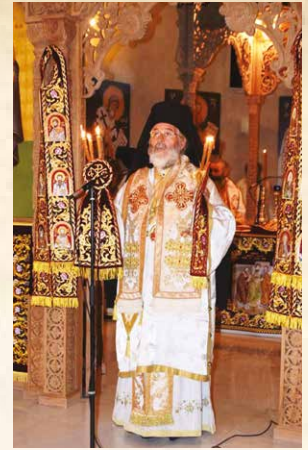
Μέ βυζαντινή μεγαλοπρέπεια και μέ την πρέπουσα εκκλησιαστική τάξη τελέστηκαν την Παρασκευή, 5 Ὀκτωβρίου, τά ἐγκαίνια τοῦ μεγαλοπρεποῦς και περικαλλοῦς ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Σάββα Ὑψωνα.

Κατά τόν ἐγκαίνιασμό, τόν κυρίως ναό ἐγκαίνιασε ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιος, τό Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Σάββα Ἀρχιεπισκόπου Σερβίας ἐγκαίνιασε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βόστρων κ. Τιμόθεος, ἐνώ τό Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ ἐν Καλύμνῳ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λέρου, Καλύμνου και Ἀστυπалаίας κ. Παῖσιος, μέ τήν συμμετοχή τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Στρατονικείας κ. Στεφάνου.

Κατά τήν ἀκολουθία τῶν ἐγκαίνιων, μεταξύ ἄλλων παρέστη και ἡ Γερόντισσα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Σάββα τοῦ ἐν Καλύμνῳ, Κυπριακή Μοναχή, ὁμάδα προσκυνητῶν ἀπό τήν Κάλυμνο, καθώς και πλῆθος εὐσεβῶν πιστῶν.

Κείμενο-φωτογραφίες: επίσημη ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, «Kalymnos news», «ROMFEA.gr».

Μιλώντας ο Μητροπολίτης μας στο «Kalymnos-news.gr» ενημέρωσε ότι στην Λεμεσό Κύπρου ανεγέρθηκε μεγάλος Ίερός Ναός στη μνήμη του Άγιου Σάββα του ήγιασμένου. Ο Ίερός ναός διαθέτει δεξιά και άριστερά δύο κλίτη. Τά κλίτη αυτά, κατόπιν πρωτοβουλίας του Μητροπολίτη Λεμεσοῦ, θά εἶναι ἀφιερωμένα τό μέν δεξιό **στόν «Άγιο Σάββα τόν ἐν Καλύμνω»**, τό δέ ἀριστερό στόν «Άγιο Σάββα τῆς Σερβίας». Μέ φροντίδα τῆς Ίερᾶς μας Μητροπόλεως, κατασκευάστηκε μία ξύλινη λάρνακα ἀπό τόν ἄριστο τεχνίτη-ξυλογλύπτη Κώστα Σταματίου, καί μέσα τοποθετήθηκε ἀντίγραφο ὁλόσωμης εἰκόνας τοῦ Άγιου Σάββα τοῦ ἐν Καλύμνω, τοῦ Γιώργου Τηλιακοῦ. Ἡ λάρνακα ταξίδεψε στήν Κύπρο, ὅπου τοποθετήθηκε στό δεξιό κλίτος τοῦ Ναοῦ πού εἶναι ἀφιερωμένο στόν Άγιο Σάββα τόν ἐν Καλύμνω.

ΟΡΘΟΔΟΣΟΣ ΝΑΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΙ ΕΝ ΑΥΤΩ.

(Α' ΜΕΡΟΣ)

Γράφει ο Μακαρούνας Νικήτας-Μιχαήλ, πτυχιούχος Θεολογίας ΑΠΘ

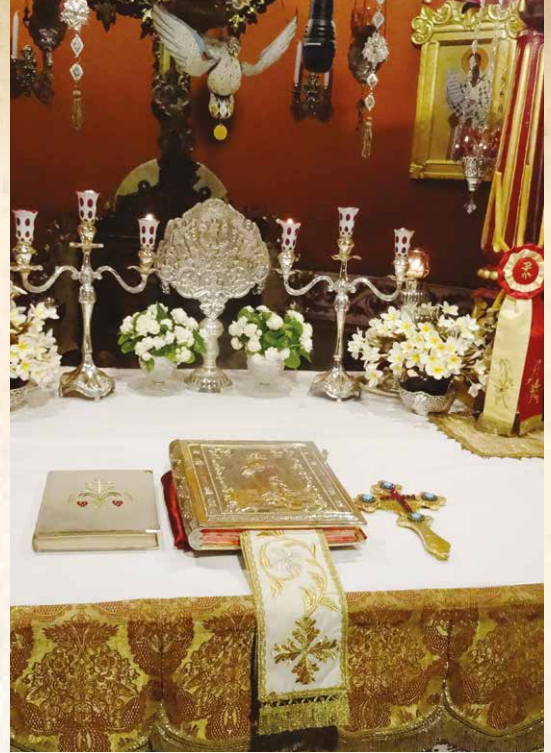
Ο ὀρθόδοξος ναός εἶναι μιά μικρογραφία τοῦ σύμπαντος κόσμου (ὄρατοῦ καί ἀοράτου). Ἀποτελεῖ τό κέντρο τῆς ἐνοριακῆς ζωῆς καί, κατά κανόνα, κτίζεται στό κέντρο τῆς συνοικίας ἢ κοινότητας. Παλιότερα οἱ τροῦλοι καί τό καμπαναριό του ἦταν ὀρατά ἀπό μεγάλη ἀπόσταση καί ἐπιβάλλονταν μέ τό μέγεθος καί τήν ἐπιβλητικότητά τους στό γειτονικά κτίρια. Ὁ δέ περίβολος τοῦ ναοῦ ὑπῆρξε γιά αἰῶνες τόπος συγκέντρωσης ὄλων τῶν ἐνοριτῶν καθώς ἐκεῖ ἀντάμωναν κάθε Κυριακή μετά τήν ἀναστάσιμη Θεία Λειτουργία καί ἔλυναν ὄλοι μαζί τά προβλήματά τους.

Ὁ χριστιανικός ναός εἶναι γεμάτος συμβολισμούς. Τίποτε δέν εἶναι τυχαῖο καί καθετί ἔχει μελετηθεῖ σχολαστικά, γιάτί ἔχει τή δική του χρησιμότητα καί σημασία. Ὅπως μᾶς παρέδωσαν οἱ Θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅταν μπαίνομε στόν ναό γιά νά συμετά-

σχουμε (καί ὄχι γιά νά παρακολουθοῦμε ὡς ἀπλοί θεατές) στή λατρεία καί τήν εὐχαριστιακή σύναξη, ἐγκαταλείπουμε τά ἐγκόσμια καί εἰσερχόμαστε στή σφαῖρα τοῦ ὑπεραισθητοῦ. Τά πάντα λοιπόν μέσα στόν ναό ἔχουν τόν βαθύτερο συμβολισμό τους γιά νά δώσουν σέ ἐμᾶς τοὺς πιστοὺς τά ἀνάλογα μηνύματα πού θά συμβάλλουν στή σωτηρία μας:

1. Ο **τροῦλος** συμβολίζει τόν οὐρανό.
2. Τά **καντήλια** καί οἱ **πολυέλαιοι** συμβολίζουν τά ἄστρα τοῦ οὐράνιου θόλου.
3. Τό **Ἅγιο Βῆμα** συμβολίζει τόν Παράδεισο, τήν Ἄνω Ἱερουσαλήμ (Ἀποκ. 22,1), μέσα στόν ὁποῖο τελεῖται ἀκατάπαυστα ἡ Οὐράνια Θεία Λειτουργία, μέ λειτουργούς τούς ἀγγέλους.
4. Ἡ **Ἅγία Τράπεζα** συμβολίζει τόν Θρόνο τοῦ Ἐσφαγμένου Ἀρνίου (Ἀποκ. 22,3).
5. Τά **καλύμματα τῆς Ἁγίας Τράπεζας** συμβολίζουν τά ἱερά σάβανα καί τή σινδόνη, μέ τήν ὁποία τυλίχθηκε τό ἄχραντο Σῶμα τοῦ Χριστοῦ κατά τή Θεία Ταφή Του.
6. Οἱ **Ἱερεῖς** συμβολίζουν τούς ἁγίους ἀγγέλους, τά λειτουργικά πνεύματα τοῦ Θεοῦ (Ἐβρ.1,14).
7. Τά **ἱερά τους ἄμφια** ἔχουν καί αὐτά τόν δικό τους συμβολισμό. Ἡ λαμπρότητα καί ἡ καθαρότητά τους συμβολίζουν τήν ἱερατική χάρη μέ τήν ὁποία εἶναι ἐνδεδυμένοι.
8. Ἡ γῆ συμβολίζεται μέ τό **δάπεδο τοῦ ναοῦ**. Ἐκεῖ στέκονται οἱ πιστοί, οἱ ὁποῖοι συγκροτοῦν τήν ἐπί γῆς στρατευόμενη Ἐκκλησία καί ἀτενίζουν τόν οὐρανό (θόλος), τόν Παράδεισο (Ἱερό Βῆμα) καί τούς εἰκονιζόμενους ἁγίους (θριαμβεύουσα Ἐκκλησία) .
9. Ἡ Ἅγία Τράπεζα στηρίζεται συνήθως σ' **έναν στύλο**, ὁ ὁποῖος συμβολίζει τόν ἀσάλευτο στύλο τῆς Ἐκκλησίας, τόν Χριστό, ἤ σέ **τέσσερις στύλους**, πού συμβολίζουν τούς τέσσερις Εὐαγγελιστές.
10. Πάνω στήν Ἅγία Τράπεζα ὑπάρχει τό **Ἱερό Εὐαγγέλιο**, τό ὁποῖο συμβολίζει τήν πραγματική παρουσία τοῦ Χριστοῦ στήν Ἐκκλησία καί τό ὅτι ἡ Ἐκκλησία διαφυλάσσει τήν Ἀλήθεια.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ.....

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΜΝΗΜΗΣ ΚΑΙ ΕΛΠΙΔΑΣ

Μέ απόλυτη έπιτυχία και μεγάλη προσέλευση κόσμου, ολοκληρώθηκαν οι τριήμερες έκδηλώσεις 13, 14 και 15 Ίουλίου 2018, στην Λέρο, αφιερωμένες στην «Ειρήνη» και την νήσο Ίμβρο. Οί έκδηλώσεις τελούσαν υπό την αιγίδα του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ.Βαρθολομαίου.

Παρασκευή 13η Ίουλίου 2018, πρώτη μέρα τών έκδηλώσεων. Μουσικοχορευτικό πρόγραμμα μέ ελληνικούς χορούς, μέ την συμμετοχή του Πολιτιστικού Συλλόγου Λέρου ΚΕΠΕΑΛ «ΑΡΤΕΜΙΣ», του Χορευτικού Όμιλου Θεσσαλονίκης και του Χορευτικού Συλλόγου «ΚΥΚΛΟΣ» Ίντμοντον Άλμπερτα Καναδά.

Τό Σάββατο 14 Ίουλίου 2018, δεύτερη ήμέρα τών έκδηλώσεων, διεξήχθησαν τά έγκαίνια τής έκθέσεως φωτογραφίας μέ θέμα «ΙΜΒΡΟΣ-ΜΝΗΜΗ», στό συνεδριακό κέντρο τής Ίεράς Μητροπόλεως, «Σχολή Σοφίας», στά Άλινα. Τήν έκδηλωση τίμησαν μέ την παρουσία τους όλες οι Αρχές τής Λέρου, πολιτικές, στρατιωτικές, εκπρόσωποι Σωμάτων Άσφαλείας, εκπρόσωποι φορέων και συλλόγων, ό πρόεδρος και τά μέλη του Έλληνοτουρκικού Σωματίου «Δάφνη», εκπαιδευτικοί και πολús κόσμος, πού κατέκλισε άσφυκτικά τήν αίθουσα του συνεδριακού κέντρου.

Χαιρετισμούς απήθυσαν ό Μητροπολίτης Λέρου, Καλύμνου και Άστυπαιτίας κ. Παΐσιος, ως εκπρόσωπος τής Αυτόθ Θειοπάτης Παναγιότητος του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, ό πρόεδρος του Έλληνοτουρκικού Σωματίου «Δάφνη» τ. πρέσβης κ. Γιαλίμ Έράλπ, ό Δήμαρχος Λέρου κ. Μιχ. Κόλιας και ό Ίπαρχος κ. Ί. Θεμέλαρος ως εκπρόσωπος του Περιφερειάρχου Ν. Αιγαίου κ. Γ. Χατζημάρκου. Ό Αρχιερατικός Επίτροπος Λέρου π. Νικόδημος Φωκάς, πρωτοπρεσβύτερος του Οικουμενικού Θρόνου, ανέγγυσε τό Σεπτόν Πατριαρχικό Γράμμα επί τή έναρξει τών έκδηλώσεων.

Η αίθουσα του Συνεδριακού Κέντρου της Ίερās μας Μητροπόλεως στην Λέρο φιλοξένησε την έκθεση φωτογραφίας «ΙΜΒΡΟΣ-ΜΝΗΜΗ» από 14 έως 27 Ιουλίου 2018.

Στά πλαίσια των εκδηλώσεων πραγματοποιήθηκε μικρή συναυλία, πού έπιμελήθηκε ο μουσικολογιότατος κ. Στυλιανός Μπερμπέρης, με την συμμετοχή μουσικών του ΚΕΠΕΑΛ «Άρτεμις». Ο κ. Στυλιανός Μπερμπέρης με την συνοδεία της δίδας Κατερίνας Νταλλαρή στο τραγούδι, και των μουσικών Νίκου Μήλα (βιολί), Χριστίνας Κουκή (σαντούρι) και Γιώργου Δράκου (λαγούτο), έρμήνευσαν παραδοσιακά τραγούδια της Ίμβρου και της Μικράς Άσίας.

Οι εκδηλώσεις για την Ίμβρο ολοκληρώθηκαν τό έσπέρας της Κυριακής 15 Ιουλίου, τρίτη ημέρα των εκδηλώσεων, στην πλατεία Πλατάνου, μπροστά στό Δημαρχιακό Μέγαρο. Τό ΚΕΠΕΑΛ «Άρτεμις» πλαισίωσε τίς εκδηλώσεις μέ πλειάδα νέων και νεανίδων χορευτών και παραδοσιακών όργανοπαικτών.

Έντυπωσιακή και ιδιαίτερα συγκινησιακή ήταν ή στιγμή κατά την όποια μέ παρότρυνση του κ. Στυλιανού Μπερμπέρη, μέλους του Έλληνοτουρκικού Σωματείου «Δάφνη», οί εκατοντάδες κόσμου πού βρισκόταν στην πλατεία Πλατάνου και φορούσαν στά χέρια κορδέλες στά χρώματα του Αιγαίου, πιάστηκαν χέρι μέ χέρι και τά ύψωσαν στό όνομα της ΕΙΡΗΝΗΣ, άναφωνώντας τό μήνυμα «Ειρήνη στό Αιγαίο»!!!

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΓΟΝΕΩΝ

Στά πλαίσια τών δραστηριοτήτων τής Σχολής Γονέων τής Ίερās μας Μητροπόλεως, πραγματοποιήθηκε όμιλία την Κυριακή 28-01-2018, στόν Ίερό Ναό Παναγίας Χώρας Καλύμνου, από τόν πατέρα Θεμιστοκλή Χριστοδούλου, γνωστό από τίς έκπομπές του στόν Ρ/Σ τής Πειραιϊκής Έκκλησίας, μέ θέμα : «Ή τέχνη νά είσαι γονιός».

Τήν Κυριακή 18 Μαρτίου, στόν Ίερό Καθεδρικό Ναό Παναγίας Κεχαριτωμένης Χώρας Καλύμνου, όμιλησε ό Πανοσιολογιώτατος Άρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος Πόκιας, Ήγούμενος τής Ίερās Μονής «ΘΑΡΡΙ» Ρόδου, μέ θέμα «Ή Κλίμακα».

Τήν Κυριακή 6 Μαΐου 2018, στόν Ίερό Ναό τής Ύπαπαντής Καλύμνου, όμιλησε ό διακεκριμένος πρωτοπρεσβύτερος Θεμιστοκλής Μουρτζανός, Φιλόλογος, Θεολόγος, Συγγραφέας καί Γενικός Άρχιερατικός Έπίτροπος τής Ίερās Μητροπόλεως Κερκύρας, ό όποϊος ανέλυσε τό επίκαιρο θέμα : «Γονείς καί έφηβοι: άναζητώντας γέφυρες έπικοινωνίας».

Τό Σάββατο 29/9 στήν Λέρο, και τήν Κυριακή 30/9 στήν Κάλυμνο, προσκλήθηκε ὁ διαπρεπής και λόγιος Μητροπολίτης Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικόλαος, ὅπου ὁμίλησε μέ θέματα: «Και ὁμως ὑπάρχει ἐλπίδα! και Πίστη: τό μεγάλο ζητούμενο τῆς ἐποχῆς μας».

Ὁ διαπρεπής και λόγιος Μητροπολίτης Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικόλαος, προσκεκλημένος τοῦ Μητροπολίτου μας, ὁμιλεῖ στόν Ἱ. Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ στήν Κάλυμνο (30-9-2018)

Ὁ διαπρεπής και λόγιος Μητροπολίτης Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικόλαος, προσκεκλημένος τοῦ Μητροπολίτου μας, ὁμιλεῖ στόν Ἱ. Ναό Ἁγίου Νικολάου Λέρου (29-9-2018)

ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Τήν Κυριακή 21/10 στην Κάλυμνο, καί τήν Τρίτη 25/9 στην Λέρο, ὁ Μητροπολίτης μας ἐτέλεσε τόν Ἄγιασμό στήν Σχολή Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως.

Στήν Κάλυμνο, ὅπου εἶναι καί ἡ ἔδρα τῆς Σχολῆς, παρέστη ὁ Διευθυντής τῆς Σχολῆς κ. Γεώργιος Χατζηθεοδώρου, Ἄρχων Μαΐστωρ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ἱερεῖς, καθηγητές τῆς σχολῆς καί μαθητές.

Στήν Λέρο, ὅπου λειτουργεῖ παράρτημα τῆς σχολῆς, παρέστη ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Στρατονικείας κ.Στέφανος, ἱερεῖς, ὁ Δήμαρχος Λέρου κ. Μιχ.Κόλιας, ὁ βουλευτής Δωδ/σου κ. Μάνος Κόνσολας, ὁ Ἀντιπεριφερειάρχης Νοτίου Αἰγαίου κ. Ἰ. Φλεβάρης, ὁ δημ. σύμβουλος κ. Ἰ. Σοροκάκης, ὁ διευθυντής τοῦ παραρτήματος τῆς σχολῆς στήν Λέρο μουσικολογίτατος κ. Ἐλευθέριος Χατζηλάρης, καθηγητές τῆς Σχολῆς, μαθητές καί γονεῖς.

Γιά δέκατη συνεχῆ χρονιά λειτουργεῖ στήν Κάλυμνο καί στήν Λέρο, ἡ Σχολή Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱ.Μητροπόλεως μας, ἀναγνωρισμένη ἀπό τό Ἰ.Υπουργεῖο Πολιτισμοῦ (Πράξη Μητροπολίτου: 1/19.3.2007. Ἄδεια Ἰ.Υπουργεῖο Πολιτισμοῦ: 7600 79/2112/ 5.8.2008.ΦΕΚ Β', ἀρ. φύλλου: 1663/2008-18.8.2008).

Ἡ Σχολή Βυζαντινῆς Μουσικῆς διοικεῖται ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Παΐσιου καί ἔχει ἔδρα τήν Κάλυμνο. Διευθυντής τῆς Σχολῆς εἶναι ὁ Ἄρχων Μαΐστωρ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου κ. Γεώργιος Χατζηθεοδώρου καί διδάσκουν ἀφιλοκερδῶς οἱ καθηγητές: π. Κων/νος Σμαλιός καί οἱ κ.κ. Ἐμμ. Καζαβούλης, Ἐμμ.Μεϊμάρης, Ποσειδών Ζαΐρης, Γεώργιος Καραφύλης, Ἰωάννης Λισγάρης, Κουμπάρης Ἀτσᾶς, ἡ κα Εἰρήνη Κουκουβά, καί ὄλοι οἱ δυνάμενοι καί κατέχοντες ἀναλόγια εἰς τοὺς Ἱ. Ναούς. Τηλ. 22430- 28688, 28121.

Παράρτημα τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς λειτουργεῖ καί στή Λέρο ἀπό τό 2010, ὑπό τήν Διεύθυνση τοῦ μουσικολογίτατου κ.Ἐλευθερίου Χατζηλάρη, μέ τήν συνεργασία τῶν ἱερέων π. Δαμασκηνοῦ Παλαπουγιούκ καί π. Σεργίου Γουρλά, καί τῶν κ.κ. Ἀναστασίου Χατζηλάρη ἐκπαιδευτικοῦ καί Ἐμμ.Πλόχωρου.

Σκοπός τῆς Σχολῆς εἶναι ἡ διάδοση τῆς πατροπαράδοτης ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς στή σύγχρονη κοινωνία καί ἡ ἀνάδειξη νέων ἱεροψαλτῶν, ἱκανῶν νά πληρώσουν τά ἀναλόγια τῶν ἱερώων ναῶν τῆς Μητροπόλεως μας.

Ἡ φοίτηση εἶναι ἐντελῶς δωρεάν.

ΙΕΡΑΤΙΚΕΣ ΣΥΝΑΞΕΙΣ

Μία ωραία και διδακτική ιερατική σύναξη πραγματοποιήθηκε στην Κάλυμνο, την Πέμπτη 8/2/2018, στην αίθουσα έκδηλώσεων της Μητροπόλεώς μας. Όμιλητής ήταν ο Καλύμνιος επίσκοπος Άντινός κ. Παντελεήμων Λαμπαδάριος. Τό θέμα πού αναλύθηκε διεξοδικά ήταν «οί συμβολισμοί και ό σωστός τρόπος τελέσεως τής ιεραῶς ακολουθίας τής προθέσεως».

Ιερατική Σύναξη στην Λέρο, μέ τόν άρχιμ. Δανιήλ Αεράκη, στην όποια αναλύθηκαν θέματα θεολογικού ενδιαφέροντος (2-4-2018)

Ιερατική σύναξη στόν ιερό ναό τής Ύπαπαντής του Κυρίου Πόθιας Καλύμνου, μέ τόν Μητροπολίτη Μεσογαίας καί Λαυρεωτικής κ. Νικόλαο (29/9/2018)

ΦΩΤΟΣΤΙΓΜΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ Ι.ΑΚΟΛΟΥΘΙΕΣ ΚΑΙ Ι.ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ ΣΤΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΑΣ

Μνήμη Μικράς Ασίας (16/9/2018) -
95 χρόνια από την
Μικρασιατική Καταστροφή
Τερός Ναός Σωτήρος Χριστού Λέρου

Εορτασμός Υψώσεως Τιμίου
Σταυρού στην Λέρο (14-9-2018)

Εορτασμός Τιμίου Σταυρού στο Καντούνι Καλύμνου

**Εορτασμός Κοιμήσεως
της Θεοτόκου - Παναγία Γλυκιού
στην Κάλυμνο**

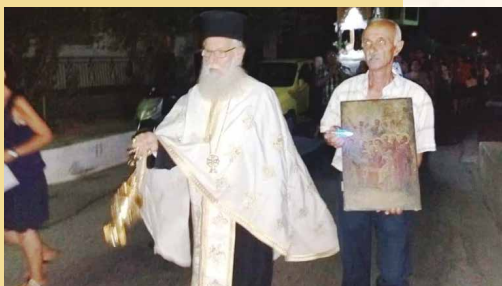
**Ενιάμερα στην Παναγία του
Κάστρου Λέρου (23-8-2018)**

Παναγία Άργινωντών Καλύμνου

Παναγία Κυρά Ψηλή Καλύμνου

Παναγία Αναλήψεως Καλύμνου

Παναγία Χρυσοχειριάς Καλύμνου

«Παναγιές» στά Άλιντα Λέρου (14-8-2018)

Εορτασμός Κοιμήσεως τής Θεοτόκου στήν Παναγία Κάστρου Λέρου (15-8-2018)

✦ Άστυπάλαια - Παναγία Πορταΐτισσα - Έορτασμός Κοιμήσεως
τῆς Θεοτόκου 2018

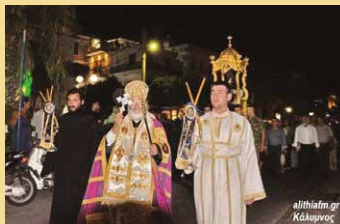
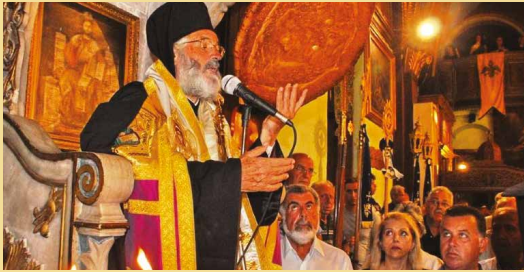

Εορτασμός Αγίου Φανουρίου Ξηροκάμπου Λέρου (26-27/8/2018)

Εορτασμός Αγίου Φανουρίου στο Μασούρι Καλύμνου (26/8/2018)

Εορτασμός Μητροπολιτικού Ναού Θείας Μεταμορφώσεως Σωτήρος Χριστού Καλύμνου (5-6/8/2018)

Εορτασμός ένοριακού ιερού Ναού Θείας Μεταμορφώσεως Σωτήρος Χριστού Λέρου (5-6/8/2018)

Εορτασμός Αγίου Παντελεήμονος στην Κάλυμνο (26-27/7/2018)

Έορτασμός Όσιας Ειρήνης Χρυσοβαλάντου στην Λέρο (27-28/7/2018)

Εορτασμός Αγίας Μαρίνης στην Λέρο (16-17/7/2018)

Αγίων Πέτρου & Παύλου στην Κάλυμνο (28/6/2018)

alithiafm.gr
Κάλυμνος

**Εορτασμός Αγίου
Παΐσιου Παναγή
Μπασιά στην
Λέρο (6-7/6/2018).**

Ὁ ἱερός οὗτος ναός ἀνηγέρθη δαπάναις εὐσεβοῦς οἰκογενείας Δημητρίου καὶ Ἄννης Ἀναστασίου.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΙΕΡΟΥ ΝΑΪΔΡΙΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ ΣΤΗ ΛΕΡΟ

Μέ ἐκκλησιαστική τάξη καί παρουσία πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος, τὴν Τετάρτη 23 καὶ Πέμπτη 24/5/2018, τελέστηκε ὁ Ἑσπερινός καί ἡ τελετὴ τῶν ἐγκαίνιων τοῦ Ἱεροῦ Ναΐδριου τῶν Ἁγίων Ἀλεξάνδρου καὶ Ἄννης, ἰδιοκτησίας εὐσεβοῦς οἰκογενείας Γεωργίου καὶ Ἄννης Καστῆ, στὴν περιοχή «Καμαράκι-Φυτῶριο» Νήσου Λέρου.

Τὸν Ἑσπερινό καί τὴν τελετὴ τῶν ἐγκαίνιων ἐτέλεσε ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Στρατονικείας κ. Στέφανος, μέ τὴν συμμετοχὴ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Παΐσιου, καὶ τῶν Ἱερέων πρωτ. Νικοδήμου Φωκᾶ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου, π. Δαμασκηνοῦ Παλαπουγιούκ, π. Ἐμμ. Ὁθίτη καὶ π. Σεργίου Γουρλά, ἐνὺ τὴν τελετὴ παρακολούθησαν ὁ Δήμαρχος κ. Μιχ. Κόλιας, δημοτικοὶ σύμβουλοι καὶ

πολλοί πιστοί, οι όποιοι κατά διαστήματα έπληροφορούντο τήν τάξιν τής τελετής τών έγκαινίων από τόν Μητροπολίτη μας.

Μετά τό πέρας τής τελετής τών Έγκαινίων, έτελέσθη ή Θεία Λειτουργία στήν έγκαινιαιομένη Άγία Τράπεζα.

Ό Μητροπολίτης στό κήρυγμά του συνεχάρη τούς κτήτορες τού Ίερού Ναΐδριου γιά τήν ευσέβειά τους, τήν πίστη τους πρός τόν

Θεό, και τούς ευχήθηκε όπως ό Ναός αυτός καταστεί, διά τούς κτήτορες και τούς κατά καιρούς προσκυνητάς, τόπος αγιάσματος, προσευχής, περισυλλογής και τόπος ένώσεως μέ τόν Θεό Πατέρα, ένώ σέ όλους τούς πιστούς έμοίρασε, ως εύλογία, τεμάχια τού λευκού Σαβάνου πού έφερε ό Άρχιερέας κατά τά έγκαινία, έμποτισμένα μέ κηρομασίχη, μαζί μέ εικόνα.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ 565η ΕΠΕΤΕΙΟ ΑΛΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Στά πλαίσια της έπετειού της Άλωσης της Βασιλεύουσας, πραγματοποιήθηκαν στη Λέρο και στην Κάλυμνο, σχετικές εκδηλώσεις.

Η εκδήλωση στην Λέρο πραγματοποιήθηκε στο Πνευματικό Κέντρο της Αγίας Μαρίας.

Τήν εκδήλωση τίμησαν με τήν παρουσία τους ο Θεοφιλέστατος Έπίσκοπος Στρατονικείας κ. Στέφανος, εκπρόσωποι τοπικών Αρχών, και πλήθος κόσμου.

Τήν εκδήλωση προλόγισε ο κ. Γεώργιος Παλαπουγιούκ, σύμβουλος ΥΠΕΘΑ, τήν γενική εϋθύνη της κεντρικής όμιλιας είχε ο εκπαιδευτικός κ. Αναστάσιος Χατζηλάρης, διευθυντής του Δημ. Σχολείου Άλίντων, ενώ άφηγήτριες ήταν οι κυρίες Αικατερίνη Άσβεστά, Μαρία Σκόρδου, και Σπυριδούλα Χατζηλάρη.

Μετά από τήν αφήγηση κάθε κειμένου, πού άναφερόταν στην Άλωση της Πόλης, οι μουσικοί Έλευθέριος Χατζηλάρης

(βιολί καί τραγούδι), Γιώργος Κοντογιωργάκης (λαγούτο) καί Γιάννης Χατζηλάρης (άρμόνιο καί τραγούδι), έρμήνευσαν τραγούδια της Πόλης, σχετικά με τήν περίσταση.

Μέ μεγάλη έπιτυχία καί τόν προσήκοντα σεβασμό, πραγματοποιήθηκε ή εκδήλωση για τήν έπέτειο της Άλωσης της Κωνσταντινούπολης, στην αίθουσα της ένορίας του Τιμίου Προδρόμου Χώρας Καλύμνου μέ θέμα: «Η Άλωση της Κωνσταντινούπο-

λης, 29 Μαΐου 1453». Όμιλητής ήταν ο Σεβ. Μητροπολίτης Άντινόης κ. Παντελεήμων, ενώ παράλληλα με την όμιλία προβαλλόταν ανάλογες με τό θέμα διαφάνειες.

Στήν έκδήλωση παρευρέθη ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Παΐσιος, ο ιερός κληρικός καί πλήθος κόσμου.

Ειδική έκδήλωση έγινε καί στό ισόγειο τοῦ

Πνευματικοῦ Κέντρου Καλύμνου, παρουσιάσθηκαν ὅλων τῶν Ἀρχῶν καί πολύ κόσμου. Όμιλητής ἦταν ὁ ἀρχαιολόγος κ. Μιχ. Κουτελλάς με θέμα: «Θρύλοι, παραδόσεις καί τραγούδια τῆς Ρωμιοσύνης γιά τήν Ἄλωση τῆς Πόλης». Συμμετείχε τό μεικτό μουσικό σχῆμα τῆς Ἑνώσης Πολιτῶν Χώρας, ὑπό τήν διεύθυνση τοῦ κ. Γ. Καραφύλλη.

🌀 ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΓΑΠΗΣ

Ἡ Λέσχη Διευθυντῶν Ἀρχιμαγείρων Ἑλλάδος, στά πλαίσια τῶν δραστηριοτήτων τοῦ παραρτήματός της στήν Κάλυμνο, διοργάνωσε τό Σάββατο 10 Φεβρουαρίου 2018, τό 3ο Γεῦμα Ἀγάπης, στόν χώρο τοῦ συσσιτίου τῆς Τράπεζας Ἀγάπης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως στήν Κάλυμνο.

Μάγειρες - Μέλη τῆς Λέσχης, παυρέθηκαν στόν χώρο τοῦ συσσιτίου τῆς Μητροπόλεως μας καί με τήν συνεισφορά ἐπαγγελματιῶν - ἐμπόρων τῆς Καλύμνου, μαγείρεψαν ἕνα πλούσιο γεῦμα, προσφορά στούς συμπολίτες μας πού τό εἶχαν ἀνάγκη.

ΕΚΟΙΜΗΘΗ Ο ΙΕΡΕΑΣ Π. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ ΓΙΑΝΝΙΚΟΥΡΗΣ

Άλλος ένας άξιος κληρικός της Μητροπόλεώς μας έκοιμήθη εν Κυρίω, στις 21/6/2018, ο εύλαβέστατος έφημέριος του Ίερού Ναού Αγίου Γεωργίου Πανόρμου Καλύμνου, π. Παντελεήμων Γιαννικουρής, σέ ηλικία μόλις 55 ετών.

Ο π. Παντελεήμων χειροτονήθηκε Διάκονος και Ίερέας τό 2004 και τοποθετήθηκε ως Έφημέριος στην Ένορία Κοιμήσεως Θεοτόκου Βοθύνων Καλύμνου, και από τό 2016 έφημέριος στον Ίερό Ναό Αγίου Γεωργίου Πανόρμου Καλύμνου.

Παντρεμένος μέ την πρεσβυτέρα Ειρήνη Σακαλλέρου, μέ την όποια απέκτησαν τέσσερα παιδιά τόν Μανώλη, την Κατερίνα, τη Μαρία και τόν Θεόδωρο. Έπίσης και ένα έγγονο τόν Γεώργιο από τό γιό του Μανώλη.

Η άπώλειά του είναι μεγάλη, τόσο για την τοπική Έκκλησία και την κοινωνία

της Καλύμνου, όσο και για τούς εύσεβείς ένορίτες του, τούς όποιους ύπηρετούσε ως έφημέριος, όσο και για την οικογένειά του.

Κύριος ό Θεός άναπαύσει την μακαριστήν ψυχήν του «έν χώρα ζώντων έν σκηναίς δικαίων. Αίω-νία αυτού ή μήμη».

Μέ βαθιά θλίψη τελέστηκε ή έξόδιος άκολουθία του άειμνήστου άδελφού και συλλειτουργού ήμων π. Παντελεήμονος Γιαννικουρής, την Δευτέρα 25/6 στον Ίερό Ναό Αγίου Γεωργίου Πανόρμου Καλύμνου. Κατόπιν

έντολής του Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Παΐσιου, της άκολουθίας προεξήρχε ό Θεοφιλέστατος Έπίσκοπος Στρατονικείας κ. Στέφανος, παρουσία όλου του ιερού κλήρου και πλήθος πιστού λαού. Η ταφή έγινε στό κοιμητήριο τών Αγίων Αποστόλων στό Άργος.

ΟΙ ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΕΣ ΕΥΧΕΣ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΣ Κ. ΠΑΪΣΙΟΥ

Μετά πολλής θλίψεως και όδύνης, ό Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Παΐσιος, εύρισκόμενος εις Κεφαλληνίαν μέ όμάδα Καλυμνίων προσκυνητών, ένημερώθηκε διά τόν αιφνίδιον θάνατον του Ίερέως Παντελεήμονος Γιαννικουρής, εύχόμενος εις τόν Άρχηγόν της Ζωής και του Θανάτου, όπως άναπαύση

την μακαριστήν ψυχήν του «έν χώρα ζώντων έν σκηναίς δικαίων. Στην δέ πρεσβυτέρα, τά παιδιά και τούς συγγενείς του έκλιπόντος ιερέως, την έξ ύψους δύναμιν και παραμυθίαν. Αίω-νία αυτού ή μήμη».

† Ό Μητροπολίτης Λέρου, Καλύμνου και Άστυπαλαίας Παΐσιος».

«ΙCΙΔΩΡΕΙΟ» ΕΚΚΛΗΣΙΑCΤΙΚΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ ΛΕΡΟΥ

Λειτουργεί από τό 1960.
Φιλοξενεί περί τούς 30 γέροντες.
Διοικείται υπό πενταμελοῦς
Διοικητικοῦ Συμβουλίου υπό τήν
προεδρίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας
κ. Παΐσιου.

Μέλη:

π. Νικόδημος Φωκάς ἀντιπρόεδρος,
κ. Έμμ. Ζαΐρης συντ/χος ἱατρός,
κ. Καλλιόπη Γκαργκιούλου,
κα Άναστασία Πολίτου.

Διευθυντής: Θεοφ. Έπίσκοπος
Στρατονικείας κ. Στέφανος,
τηλ. 22470- 22860, 22470-25350

Λογαριασμός Ε.Τ.Ε.: 403/540046-53 ,
IBAN: GR11-0110-4030-0000-4035-
4004-653

Κωδικός SWIFT ΤΡΑΠΕΖΑΣ-BIC:
ETHNGRAA

ΦΙΛΟΠΤΩΧΟ - ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΓΑΠΗΣ

Μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, τήν ἐπιστασία τοῦ Σεβ. Μη-
τροπολίτου μας κ. Παΐσιου καί τήν συγκινητική καί ἀξία
ἐπαίνων προσφορά τῶν ἐθελοντριῶν γυναικῶν καί τῶν
δωρητῶν, συνεχίζεται γιά ὄγδοη συνεχῆ χρονιά τό ἔργο
τῆς Τραπεζῆς Ἀγάπης τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, μέσα ἀπό τό
ὄποιο σιτίζονται καθημερινά περισσότεροι ἀπό 170 ἀδελ-
φοί μας πού ἔχουν ἀνάγκη. Έπίσης, γιά τίς ἄμεσες ἀνάγκες
τῶν ἐνδεῶν ἀδελφῶν μας λει-
τουργεῖ Φιλόπτωχο Ταμεῖο,
Έκκλησιαστικό Παντοπω-
λεῖο, Ίματιοθήκη, Φαρμα-
κεῖο, Τράπεζα φαγητοῦ, κ.λπ.

**Λογαριασμός Τραπεζῆς
Ἀγάπης:**

779/002101-089440

Θερμή παράκληση: νά ἐνημερώνεται ἡ Ἱ. Μητρόπολη γιά
τήν τυχόν κατάθεση στόν λογαριασμό, γιά τήν ἔκδοση
σχετικῆς ἀπόδειξης.

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩC ΕΠΙΤΕΛΕΙΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΚΗ ΣΑΣ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Συνδρομές γιά τό περιοδικό μας
μπορεῖτε νά ἀποστέλλετε στή διεύθυνση:
Ίερά Μητρόπολις Λέρου - Ἄλιντα - Λέρος 85400
(Ύπόψιν Γραμματέως κ. Γεωργίου Χρυσούλης
μέ τήν σημείωση «συνδρομή ΟΛΚΑΣ»)
Έτήσια συνδρομή: 15 εὐρώ
Άρ. λογ. Alpha Bank: 643-002101-028910 /
IBAN: GR4101406430643002101028910

ΟΛΚΑΣ

Περιοδικόν Ίεράς Μητροπόλεως Λέρου, Καλύμνου καί Άστυπαλαίας

Ίδιοκτήτης: Ι.Μ.Λ.Κ.Α., 85400 Λέρος

Έκδότης: Ό Σεβ. Μητροπολίτης Λ.Κ.Α. κ. Παΐσιος

Έπιμέλεια ὄλης: Γεώργιος Ί. Χρυσούλης, Γραμματεὺς Ἱ. Μητροπόλεως,
Μιχαήλ Μακαρούνας, πτυχιούχος Θεολογίας Α.Π.Θ.,
καθώς καί ὁμάς ἱερέων καί λαϊκῶν Θεολόγων.

Ίστοσελίδα: www.im-leka-gr.

Έκδοτική Παραγωγή: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ ΑΒΕΕ, τηλ. 210-9217.513

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Έν Λέρω: Τ.Κ. 85400, τηλέφωνο: 2247023211, Fax: 2247022339. E-mail: mitropolerou@yahoo.gr

Έν Καλύμνω: Τ.Κ. 85200, τηλέφωνο: 2243023000/1, 2243022700. Fax: 22430 22700.

E-mail: imkalymnoy2011@yahoo.gr

Έν Άστυπαλαία: Τ.Κ. 85900, τηλέφωνο: 2243061875, Fax: 2243061101.